

Convorbiri între delegația Partidului Comunist Român și delegația Partidului Comunist Francez

Delegația Partidului Comunist Francez, formată din tovarășii Jacques Duclos, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist Francez, conducătorul delegației, Jacques Denis și Lucien Seve, membri ai Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, care se află în vizită în țara noastră...

Vizita delegației P.C. Francez, condusă de tovarășul Jacques Duclos la Ploiești

Marți, membrii delegației Partidului Comunist Francez, însoțiți de tovarășii Paul Niculescu-Mizil, secretar al C.C. al P.C.R., Gheorghe Vasiliuși și Ghizela Vess, membru al C.C. al P.C.R., Du-mitru Ghisic, membru suplent al C.C. al P.C.R. Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

de administrație al Grupului Industrial petrochimic Ploiești. În continuare au fost vizitate noi cartiere de locuințe și obiective sociale din Ploiești. În încheierea vizitei, membrii delegației Partidului Comunist Francez au avut o convorbire cu membrii Comitetului județean de partid, cu membrii Comitetului județean și al Comitetului județean Prahova al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, de alți reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat.

Pe agenda zilei de luni, membrii delegației, însoțiți de tovarășii Gheorghe Vasiliuși și Ghizela Vess, au vizitat Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România. La sosire, oaspeții francezi au fost salutați de tovarășul Nicolae Ciortu, directorul Muzeului.

PE agenda ZILEI

CALENDAR DE VACANȚĂ

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a plecat marți la amiază în R.P. Polonă, unde va face o vizită oficială de prietenie, la invitația ministrului Afacerilor externe al Poloniei, Ștefan Jedrychowski.

DELEGAȚIA GRUPULUI Interparlamentar al R.D. Germană, condusă de prof. dr. Wolfgang Weichelt, președintele Comisiei constituționale a Camerei populare, a făcut, marți, o vizită la Comitetul de conducere al Grupului român al Uniunii Interparlamentare, unde a fost primită de Mihail Levente, președinte, și de alți membri ai comitetului.

LA INVITATA ASOCIAȚIE DE DREPT INTERNAȚIONAL ȘI RELAȚII INTERNAȚIONALE (A.D.I.R.E.), ne-a vizitat (ara prof. Charles Rousseau de la Facultatea de Drept din Paris, director al Institutului de Inalte Studii Internaționale la Capitala Franței.

SPORT • SPORT • SPORT Jocul s-a mutat în culise

Ultimul meci oficial al sezonului de fotbalistic intern, și apoi meciul „celor patru” este destul de străveză, din moment ce chiar aici migrațiile de jucători la echipă „europeană” spre altă echipă „europeană” a început să apară (vezi cazul Dumitru și Răducanu). În aceste condiții, în aceste superbe și sublim considerente „europene”, între aceste scopuri înalte, ce s-au vorbit despre sânsa celor retrogradați? O adevărată vinătoare se petrece pentru tinerii jucători din dr. Săcjoș (în special pentru Năstase). Adică, voi îi depășiți, voi îi creșteți, voi îi antrenati, voi îi învățați și după toate aceste mofturi venim noi și-i înșimăm. Nu prea merge, nu prea sună frumos. De aceea, exemplul echipei Steaua nu se pare demn de imitație și odată în plus toate laudele și toate simpatiile noastre.

culturale studentesti, coordonatori artistici ai caselor de cultura, instructori, membri ai for-mațiilor artistice studentesti și membri ai cenzurilor literare și de creație. Printre cele mai importante manifestări ale acestor serii de la Izvorul Mureșului, amintim simpozionul „Teatrul studentesc-necesitate, trăsături definitorii”, concluziile Colo-quiului național de literatură, schimbul de experiență cu tema „Organizarea turneelor formațiilor studentesti” și realizarea de către colectivul de conducere al taberei, în colaborare cu reprezentanți ai Centrului de cercetări pentru problemele tineretului a studiului-anchetă privind perfecționarea activității culturale în rândul studenților. La Buzeni este așteptată, la 9 iulie prima serie, de cele 450 de locuri vor beneficia studenți din toate centrele universitare ale țării. Tot în cursul acestei luni, pe data de 13, aproape 1000 de studenți vor inaugura tabăra de la Cos-tinești, apreciat centru estival al vacanței universitare. În ultima zi a lunii, Brașovul va inaugura tabăra experimentală de dezbateri, care va reuni organizatori și îndrumători ai vieții științifice studentesti, studenți evidențiați în activitatea științifică de cercetare.

ANIVERSARI TINERETEA CÎNTECULUI

Cu 25 de ani în urmă, în 1946, din inițiativa Uniunii Tineretului Comunist, o modestă brigadă artistică, alcătuită din muncitori, elevi și studenți pleca, la chemarea partidului, pe un itinerar însoțit: șantierul național de reconstrucție a țării. Nu existaseră încă atunci asemenea șantieri și nici spectacolele artistice organizate pe funduri de roabe, ori între trasee de cale ferată. După o vară în-creagă petrecută în praful molozurilor și scrișnetul vago-niilor, mânăncușul de artiști amatori a hotărât să nu se mai dezlege nicodată... Acea brigadă, formată din șase dansato-ri, doi-trei cântăreți și cîțiva muzicanți, a fost nucleul artistic al ansamblului care acum își sărbătorește un sfert de veac de propagandă artisti-că. De la acei tineri care in-terpretau Rusețul sau Călușul în teniși și pantaloni scurți, la marele colectiv artistic de astăzi, care și-au înscris pe cartea de vizită strălucite tur-nee întreprinse în aproape toate țările Europei, Asiei și Af-ricii, descifrăm un drum lung, cu multe nopți de muncă și repetiții, cu greutăți și su-cese deopotrivă. Ansamblul artistic al Uniunii Tineretului Comunist este pe drept cuvînt o pepineră artistică; în fie-care an, de 25 de ani, efectul său se primeste de noi mem-bri. Din cei ce vin, unii tineri aduc cu ei doar dorința nes-trămutată pentru joc și cîntec și nici o inițiere artistică. Du-pă multă muncă ajung să pri-mească aplauzele pe scenă. Nicolae Herlea, Silvia Popo-vici, Marin Constantin, Geor-ghe Constantin, Gh. Cozorici, Valentin Loghin, Nicolae Ță-

SANTIER UN NOU SISTEM DE IRIGAȚII

Obiectivele cincinalului actual în domeniul agriculturii au început să prindă viață. De cînd s-a deschis un nou șantier de irigații: „Oit-Călmățui”, care în 1974 va adăuga supra-feșelor amenajate încă 46500 hectare. Față de vechile sisteme de irigații rețeaua de canale va fi mult mai redusă, predominant conductele îngropate sub presiune din P.V.C. Polioisirea unor astfel de conducte determină economii de suprafeșe arabile de circa 400 ha. Mergînd pe linia reducerii in-vestiției specifice, în cadrul ac-tivității sistem (pe suprafeșele care se prețază), se va practica irigația prin braze, cu distri-buirea apei prin conductele de aluminiu cu orificii reglabile. În același timp va exista și un sistem de conducte fixe la care sînt deplasate numai asperso-arele. Acest sistem se aplică pen-tru prima dată la noi în țară și are avantajul reducerii perso-nalului la udare. La captșurirea canalelor de a-

CLUBUL INGENIOȘILOR

In laboratoare și ateliere, în cadrul ac-tivităților practice, la cercurile tehnice, tinerii obțin realizări deosebite. Nu odată aceste realizări izvorăsc din invențivitatea tineri-lor, din eferveșcența lor pasivă pentru noi, pentru ameliorări aduse mecanismelor și procedeele clasice sau pentru valorificarea unor obiecte care, aparent, nu mai au utilitate. CLUBUL INGENIOȘILOR noua noastră rubrică — va găzdui acoa corespondență de la tineri care se referă la invenții, inovații, ameliorări sau numai idei privitoare la aparatele, dispozitivele și instalațiile destinate experiențelor școlare sau funcționării în gospodărie, în mari sau mici întreprinderi, pe apă sau pe uscat. Orice cititor care se adresează ziarului cu o propunere în acest sens devine auto-mat membru al CLUBULUI INGENIOȘILOR Cele mai interesante idei vor fi comentate de specialiști și publicate în această ru-brică. Trimestrial, un juriu alcătuit din specia-liști de frunte ai științei și tehnicii va pre-mia ideile meritorii. Așteptăm scrisorile ci-titorilor pe adresa: Ziarul „Știința tineretului”, București, Piața Științei nr. 1.

CONCURS RADIO-CINEGETICĂ

De curînd în pădurile Reși-ței s-a desfășurat una din cele mai interesante competiții ce poate fi oferită radio-amato-rilor. 80 de concurenți din toată țara au participat în ca-drul primei etape a Cupei Româ-niei la „Vinătoare de vulpi”. Fără să intervină „su-biecte” senzaționale menite să încîntă fantezia „vinătorilor” cu pană la pălărie, nu s-ar putea spune că pe parcursul „vinătorii” concurenții nu au avut de a face cu terturpile celebre cumetre. „Vinătorii” au fost păcăliți de șiretenia celor 5 „vulpi” (stații de emisie) ascunse pe o rază de 5 kilometri în ciuda echipa-men-tului electronic cu care era înzestrat fiecare partici-pant. După prima zi de întrec-e ori o remarcabilă comportare a dovedit echipajul județului Bihor care a reușit să repeze-ză „toate vulpile” în numai 45 minute față de 100 — limita admisă.

ION DANCEA

LA VIENA au continuat campionatele mondiale de scrimă. După desfășurarea anurilor, din turul doi al probei de floare, masculin, în continuare se calificaseră 3 sportivi români: Mureșanu, Hăuțer și Țiu. Nu a obținut calificarea Falb. În turul trei, au evoluat satisfăcător Hăuțer și Țiu. Nu a obținut dreptul de a participa la prim-tururile de finală. Mureșanu a acumulat 3 puncte în grupa respectivă și a fost eliminat la tuș-averaj.

MERIDIAN

„Madison Square Garden” în compania francezului Co-heren. În caz că va fi învins, Griffith nu va mai fi acceptat ca salangierul lui Monzon. ÎN CONTINUAREA tur-neului pe care-l întreprinde în Noua Zeelandă, a selecțio-nată de rugbi din Anglia a jucat la Wellington în com-pania echipei țării gazdă. Rug-biștii englez au obținut victo-ria cu scorul de 27-6 (11-0). Jocul a fost urmărit de peste 25000 de spectatori.

ORASUL BONN va găz-dui în zilele de 18 și 19 au-gust întâlnirea de atletism dintre selecționatele Europei și Americii. În prezent se pun la punct ultimele probleme de organizare care vor reveni fe-deratilor de specialitate din R.F. a Germaniei. Meciul se va desfășura pe marele stadi-on al orașului care poate ac-cepta până la 100000 de spec-tatori.

ranu, Dumitru Constantin, E-leon Simionescu, George Gri-goriu și alții, înainte de a fi consacrați pe scenele clasice aici au început activitatea ar-tistică ca studenți, ca elevi; cei mai mulți din faimoasa formație corală „Madrigal” au fost coriști ai ansamblului ar-tistic al U.T.C. Dirijorul „Ma-drigatului”, Marin Constantin, este, de mulți ani, directorul an-samblului. Ilustrăm cu câteva cifre bilanțul festiv al ansam-blului vom vedea că în 25 de ani au fost organizate peste 2000 de spectacole la care au asistat peste două milio-ni și jumătate de spectatori... Numai urmărirea turneele an-samblului artistic prin țară, putem lesne reconstitui harta obiectivelor industriale în con-strucție, șantierelor naționale ale tineretului și temelia no-ilor orașe. Prețuind unde s-au auzit casmăna și rit-murile de muncă ale briga-dierilor, acolo au venit să se împletească cu ele și cîntecele de muncă ale tineretului. Ansamblul tineretului pu-tem spune că este o cronică a vieții și entuziasmului tineri-tor ce se exprimă foarte suges-tiv prin cîntec și joc.

DIDACTICĂ

„PARTENER I” Așa se numește aparatul con-struit de trei profesori de la Grupul școlar al Combinatului siderurgic din Galați. Frio-luștii a costat doar 160 de lei, este simplu și ușor de utilizat de către elevi în asimilarea cu-noștințelor noi, în fixarea acesto-ra. „Am conceput aparatul, ne spunea înăruț inginer Diaconu Sever, care a construit aparatul pentru a veni în ajutorul elevilor noștri de la seral, deoarece am observat că mulți dintre ei nu știu cum să învețe; cei mai mulți omit operația de autove-ricare a cunoscințelor acumu-late. Să zicem că elevii se află la meditație. Aparatul este în prima bancă. Cînd un elev a terminat de învățat lecția, vine la țaga și desprinde prin apă-șarea pe diferite butoane la între-bările cuprinse pe cartela apar-atului. Dacă răspunde bine, se aprinde un bec roșu dacă nu, toare la loc și învață mai te-meinic. Dacă răspunde în po-zitivitate de două ori este conce-pus pentru fizică și chimie. Aceiași profesor, Iulia Năstase, ingi-nerul Sever Diaconu și Ciceron Iatan au construit și pe „Parte-ner II”, care va fi utilizat la jumătate de protecția muncii iar „Partener III”, aflat în faza de concepție, va fi mai complex avînd trei posibilități de răs-puns. Fiecare răspuns greșit este înregistrat și dacă îl se va spune elevului unde și din ce cauză a greșit.”

I. MARCOVICI

A APARUT PRESA NOASTRĂ

NUM. 6 (181) IULIE 1971

OMUL DE IERI • DE AZI • DE MINE

VA RĂSPUND ESURILE, CUGETĂRILE, FOILETOANELE, ARTICOLELE, INTERVIURILE, ANCHETELE INTERNAȚIONALE

TINARUL LENINIST

FESTIVAL CALUL CEL ALB

A III-A FINALĂ A CINECLUBURILOR PIONIEREȘTI

De curînd în pădurile Reși-ței s-a desfășurat una din cele mai interesante competiții ce poate fi oferită radio-amato-rilor. 80 de concurenți din toată țara au participat în ca-drul primei etape a Cupei Româ-niei la „Vinătoare de vulpi”. Fără să intervină „su-biecte” senzaționale menite să încîntă fantezia „vinătorilor” cu pană la pălărie, nu s-ar putea spune că pe parcursul „vinătorii” concurenții nu au avut de a face cu terturpile celebre cumetre. „Vinătorii” au fost păcăliți de șiretenia celor 5 „vulpi” (stații de emisie) ascunse pe o rază de 5 kilometri în ciuda echipa-men-tului electronic cu care era înzestrat fiecare partici-pant. După prima zi de întrec-e ori o remarcabilă comportare a dovedit echipajul județului Bihor care a reușit să repeze-ză „toate vulpile” în numai 45 minute față de 100 — limita admisă.

CONCURS ÎNVĂȚĂMÎNT SISTEMUL INFORMACIONAL

La Ministerul Învățămîntului urmează să se înființeze un nucleu de informatică. Se știe și afirma Ion Do-briș, director adjunct în mi-nister, că în condițiile edu-cății permanente informarea a-cușii învățămîntului și activi-tății de perfecționare profesio-nală devine dificilă și complexă. În sistemul actual, circula un număr însemnat de date inscri-se în diverse formulare statisti-ce, omologate de Direcția cen-trală de statistică, sau formu-lare departamentale, iar valori-ficarea lor nu poate fi făcută în mod corespunzător, ci doar cu întîrziere sau incomplet. Sursa deficiențelor actualului sistem informatic constă în faptul că fondul evidențelor operative, statistice și contabile necesită un mare volum de muncă. Opera-țiunile efectuate manual într-ize rezultate. Adesea, aceste surse de informații nu mai pot deveni instrumente de prim or-din în luarea deciziilor. Întrucît în prezent după trecerea mo-mentului oportun.

TEATRUL

HELLO DOLY: rulează la Patria (orele 9,30; 13; 16,30; 20); TURUL DE ARAMĂ: rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,20); INTENIRE CU O NECUNOS-CUTA: rulează la Scala (orele 9,30; 12; 15; 18; 20,45); Stadionul Dinamo (ora 20,15); SERATA: rulează la Vitorul (orele 16; 18; 20); CORTUL ROSU: rulează la Sala Palatului (ora 19); Fa-vorit (orele 9,30; 12,30; 16,30; 19,30); Grădina Capitol (ora 20,30); Capitol (orele 9,30; 12,30; 16,45; 20); Melodia (orele 8,30; 12,15; 16; 19,45); SI CAII SE IMPUSCA: NU-I ASA: rulează la Arta (orele 15,15; 18; 20); Grădina Arta (ora 20,30); REGELE LEAR: rulează la Ra-hova (orele 9,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30); DARCEE: rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30); DIN NOU DESPRE DRAGOS-TE: rulează la Giulești (orele 15,30; 17,45; 20); O FLOARE SI DOI GRĂDI-NARI: rulează la Lira (orele 19,30; 19); Victoria (orele 9; 12,30; 16; 19,30); Grădina Lira (ora 20,30); Excelsior (orele 9; 12,30; 16; 19,30); PE COMETA: rulează la Fe-terant (orele 15,30; 17,45; 20); GREESEA FATAIA: rulează la Lucașfăru (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21); Festival (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21); Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Grădina Festival (ora 20,15); Grădina Doina (ora 20,15); PAN WOLODYJOWSKI: rulează la Flacăra (orele 15,30; 18); ESOP: rulează la Floresca (orele 15,30; 18; 20,30); 100 DE DOLARI PENTRU SE-RIF: rulează la Grivița (orele 9;

12; 14,45; 17,30; 20); Aurora (ore-le 9; 12; 15; 18); Voiga (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20,15); Grădina Aurora (ora 20,30); SUNEUL MUZICII: rulează la Unirea (orele 16,30; 20,30); Gră-dina Unirea (ora 20,15); LA REVEDERE, PRIETENE: rulează la București (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21); Mo-dern (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,15; 20,45); Grădina Modern (ora 20,15); FELIȘ FI HARAP ALB: ru-lează la Timpuiri Noi (orele 9; 20,15 în continuare); EU, FRANCISK SKORINA: rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15); SPRJINITE-L PE SERIF: ru-lează la Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Flamura (orele 19; 11,45; 14,20; 17,15; 19,45); Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Grădina Tomis (ora 20,30); DEPARTE DE LUMEA DEZ-LANTUITA: rulează la Peaca (orele 15; 18,15); ANGELICA SI SULTANU: rulează la Munca (orele 16; 18; 20); HIBERNATUS: rulează la Mo-șilor (orele 16; 18; 20,15); CLANUL SICILIENILOR: ru-lează la Bucești (orele 15,30; 18; 20,30); Grădina Bucești (ora 20,30); DOMICILIUL CONJUGAL: ru-lează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15); DE SAPTE ORI SAPTE: ru-lează la Laromet (orele 15,30; 17,30; 19,30); ELIFANTUL SLOWLY: ru-lează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,15); LOS TARANTOS: rulează la Cosmos (orele 16; 18; 20); DA-I ÎNAINTE COWBOY: ru-lează la Bucegi (orele 15; 18,15); Miorita (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20); Grădina Bucegi (ora 20,30); PRINTEL NEGURU: rulează la Dacla (orele 8,30—20,15 în conti-nuare); CRONOMETRUL: rulează la Parcul Herăstrău (ora 20,15); ÎN ARȘITA NOPTII: rulează la Grădina Vitan (ora 20,15); ULTIMA VACANȚĂ: rulează la Cinema — Union (orele 9; 10,45; 12,30; 14,15; 18,30; 20,30); CAZUL C. L.: rulează la Infră-țirea — sistemul de consiliere și de delegare a atribuțiilor în co-lectivul de conducere la Uzina mecanică de material rulant Grivița (orele 8,30—19,10 Trădesea Pronexor — 19,20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici — 19,10 Teatrulul de seară — 20,00 Reflector — 20,15 Tele-cinema — „Fără țesătură” — 22,05 Telegol — Afacerea — Film documentar — 22,25 Antena TV. La încheiere stagiunii muzicale — 22,50 Tele-jurnalul de noapte.

MIERCURI, 7 IULIE 1971

Teatrul Mic (La Arenele Romane) — ZADRANICE JOCIURI DE TUBIERE (ora 20,30); Teatrul Național Sturdza Bulandra (La Teatrul de vară Herăstrău): PURI-CELE ÎN URECHE — ora 20; An-samblul „Raspodia Română”; LA IZVOARE DE FRUMUȘETE — ora 18,30.

MIERCURI, 7 IULIE 1971

18,90 Deschiderea emisiunii. Universal sotron — enciclopedie pentru copii — 18,25 Mult e dul-ce e frumusețea — emisiune de prof. dr. Sorin Stăni — 18,60 Con-fruntări. Directorul își „desco-pere” colaborarii. Ancheta privind aplicarea sistemului de consiliere și de delegare a atribuțiilor în co-lectivul de conducere la Uzina mecanică de material rulant Grivița (orele 8,30—19,10 Trădesea Pronexor — 19,20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici — 19,10 Teatrulul de seară — 20,00 Reflector — 20,15 Tele-cinema — „Fără țesătură” — 22,05 Telegol — Afacerea — Film documentar — 22,25 Antena TV. La încheiere stagiunii muzicale — 22,50 Tele-jurnalul de noapte.

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

MIERCURI, 7 IULIE 1971

1. Creșterea numărului de salariați în deplină concordanță cu necesitățile de cadre ale economiei

Am desprins din buchetul datelor proiectului de plan cincinal aprobat de recenta plenară a Comitetului Central al partidului o cifră. „Numărul de salariați va crește în acest cincinal cu peste 1 milion de persoane față de 400-500 mii cât se stabilise în Directivele Congresului al X-lea”, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunerea preluată de Semicentenarul Partidului Comunist. O cifră, ca multe altele, încorporată în programul noului cincinal, ascundând în sine multiple semnificații de ordin economic și social.

— Înainte de orice, această prevedere cuprinsă în proiectul de plan cincinal, creșterea impetuoasă a numărului de salariați, vine să răspundă unei cerințe obiective a dezvoltării economiei noastre naționale, a ținut să ne sublinieze tovarășul Iosif Walter, secretar al C.C. al U.T.C. Profilul prevăzut în structura și nivelul forței de muncă pentru cincinal sînt în corelare directă, nemijlocită cu structura și nivelele stabilite pentru dezvoltarea multilaterală, armonioasă și echilibrată a economiei românești.

Interlocutorul nostru adaugă afirmații sale câteva elemente ilustrative la îndemînă. În perioada 1971-1975 producția globală industrială urmează să crească cu 168-178 la sută; producția agricolă globală cu 49 la sută comparativ cu media anuală înregistrată în cincinalul precedent; ne aflăm în fața celui mai ambițios program de investiții din istoria țării, însumind numai din fondurile centralizate ale statului 470 miliarde lei; volumul serviciilor prestate populației va fi cu 155-161 la sută mai ridicat. Este împede pentru orice că transparența în viața a acestor obiective stabilite presupune o masivă absorbție de forță de muncă în toate domeniile de activitate, în toate sectoarele — primar, secundar, terțiar.

Ne aflăm la Ministerul Muncii, la Direcția generală a forței de muncă. O discuție cu tovarășa Ana Drăgan, șefa de serviciu la Balanța forței de muncă, ne oferă prilejul de a pune în evidență cit se poate de exact conținutul dimensional al cifrei în sine. Ceea ce reținem din convorbirea cu metodică noastră gazdă încape foarte bine în câteva coordonate expresive.

● La nivelul anului 1975 sectorul agriculturii-silviculturii va cuprinde în jurul a 40 la sută din totalul populației ocupate. Sublinierea ne obligă la retrospectivă: în 1950 ponderea forței de muncă în acest sector era de aproape 50 la sută, iată așadar că în decursul a 25 de ani asistăm la o răsturnare semnificativă a raportului între forța de muncă din agricultură și populația ocupată în ramurile neagricole, sfîrșitul cincinalului anunțînd o creștere de circa 60 la sută a ponderii lucrătorilor din industrie și celelalte ramuri neagricole.

Este o consecință, în primul rînd, a continuării în ritm susținut a industrializării — a dezvoltării cu precădere a acestei ramuri hotărîtoare pentru progresul și prosperitatea întregii țări. Cea mai elocventă dovadă — aproape 57 la sută din sporul de salariați prevăzuți în cursul actualului cincinal pentru întreaga economie va fi absorbit de unitățile industriale și de șantierelor de construcții. O importanță aparte pentru curba ascendentă prefigurată de futurologii care, în calculele lor previzionale, indică în dreptul anului 1980 un grad de ocupare a populației în agricultură de numai 30-35 la sută iar în 1990 de mai puțin de 20-25 la sută, concomitent cu accentuarea cuprinderii în industrie, în construcții, în celelalte ramuri neagricole.

● Din totalul sporului de salariați prevăzuți în cincinal, circa 35 la sută reprezintă creșterea în domeniul terțiarului. Un impuls binevenit pentru acest sector care deține încă o pondere destul de scăzută în totalul populației ocupate (circa 20 la sută la nivelul anului 1970).

Insuficiențe poate ca volum de informații, datele culesse încearcă o sinteză a ceea ce „milionul” de noi angajați în anii cincinalului prefigurează atît pe direcția deplasării sat-oraș sau agricultură-industrie cît și în universul calitatii al ocupării forței de muncă în economie, îndeosebi în industrie.

2. Ocuparea mai judicioasă a forței de muncă în industrie

Singură, industria reclamă angajarea a peste jumătate din salariații noi ai cincinalului. Sugestia este, într-un

ROMÂNIA PE TREPTELE CINCINALULUI

prim stadiu al observației, de ordin cantitativ. După unele calcule orientative, rezultă că în timp ce creșterea globală a numărului de salariați se menține relativ constantă de la un an la altul de-a lungul celor cinci ani ai perioadei supusă analizei, sporul salariaților în industrie crește progresiv. În 1971 — 64.000, 1972 — 87.000, 1973 — 108.000, 1974 — 120.000, 1975 — 130.000, un indice al caracterului di-

ÎN PERIOADA 1971-75 *peste* 1.000.000 DE NOI SALARIAȚI

CE SEMNIFICAȚII CUPRINDE DIMENSIUNEA ACESTEI CIFRE ?

... namic pe care îl are afluența de cadre către industrie. Această creștere în industrie trebuie pusă pe seama ocupării de muncă nou create prin construcția celor peste 1.100 obiective și capacități industriale prezăuate. Se cuvine reînnoirea și precizarea din sporul suplimentar, de 300.000 de salariați — prevăzuți în cincinal, aproape 60 la sută reprezintă necesarul cerut de îmbunătățirea coeficientului de schimburi în întreprinderi. Repartizarea forței de muncă din industrie prezintă curbe mai ascendente în ramurile purtătoare ale progresului tehnic, ramuri cărora prin planul cincinal li se asigură un ritm de creștere superior celui pe ansamblul industriei. Se știe că ritmul mediu pe industrie prevăzut este de circa 12 la sută anual. Chimia își va mări producția de 2,3 ori, costructurile de mașini de peste 2 ori, metalurgia va ajunge să furnizeze 9,7 milioane t. de oțel, energetică va atinge un nivel de 55-57 miliarde kWh anual. Dezvoltarea cu precădere a acestor sectoare ale economiei naționale incurajează procesul de creștere a ponderii lucrătorilor din ramurile de producție respective în raport cu totalul populației ocupate în industrie, imprimînd o mai eficientă repartizare a resurselor forțelor de muncă pe ramuri și subramuri industriale.

— Caracteristicile tehnologice ale noilor obiective se reflectă în mod direct asupra structurii de calificare a forței de muncă — subliniază tovarășa Ana Drăgan. În condițiile creșterii lucrurilor de muncă mecanizate sau automatizate, în întreprinderi noi folosind ultimele elemente ale tehnicii sau în unitățile existente supuse modernizării se produce inevitabil creșterea ponderii a numărului de muncitori calificați pe măsura scăderii numărului lucrătorilor fără calificare cuprinși în industrie. Acest fenomen este însoțit de mărirea categoriilor de muncitori cu înaltă calificare, de îmbunătățirea raporturilor între diferitele grupe de lucrători: între numărul de ingineri și numărul de tehnicieni, între numărul de muncitori ce revin la un inginer etc. Toate aceste aspecte își găsesc o rezolvare favorabilă în preocuparea tot mai insistentă a școlii de a crea premisele necesare prin activitatea desfășurată în cadrul ministerelor economice în vederea acoperirii solicitărilor reclamate de fiecare ramură industrială în parte.

Făcăm mai înainte afirmația cum că îndeosebi ramurile cheie ale industriei vor beneficia în primul rînd de aportul mîinii de lucru calificate, planificată să intre în producție. Este continuarea firească a unui proces început cu mai mult timp în urmă, reluat de fiecare dată pe coordonate superioare ale noilor condiții, ale stadiului de dezvoltare a economiei naționale. În cincinalul 1966-1970 în construcția de mașini și-au început activitatea 140.000 de salariați, aproape 45.000 de lucrători în industria chimică, circa 18.000 de angajați în metalurgie.

— O bună parte din forța de muncă pregătită pentru industria construcției de mașini urmează să lucreze în subramurile cu dezvoltare prioritară, ne-a spus ing. Victor Hincu, director adjunct în M.I.C.M. Este știut că în contextul mării sarcinilor construcțiilor de mașini în ansamblu are loc în interiorul acesteia o departajare a anumitor sectoare de tehnică de virf, caracteristice

țării cu industrie puternică. Bimurile de creștere ale electronicii — 26,9 la sută, ale mecanicii fine — 38,8 la sută, ale mașinilor-unelte — 33,5 la sută ca să enumerăm doar câteva mai concludente. O asemenea modernizare structurală a ramurii determină o modernizare de substanță în girul procesului formativ al cadrelor. În cazul nostru crește rolul școlii profesionale și al școlii la locul de muncă —

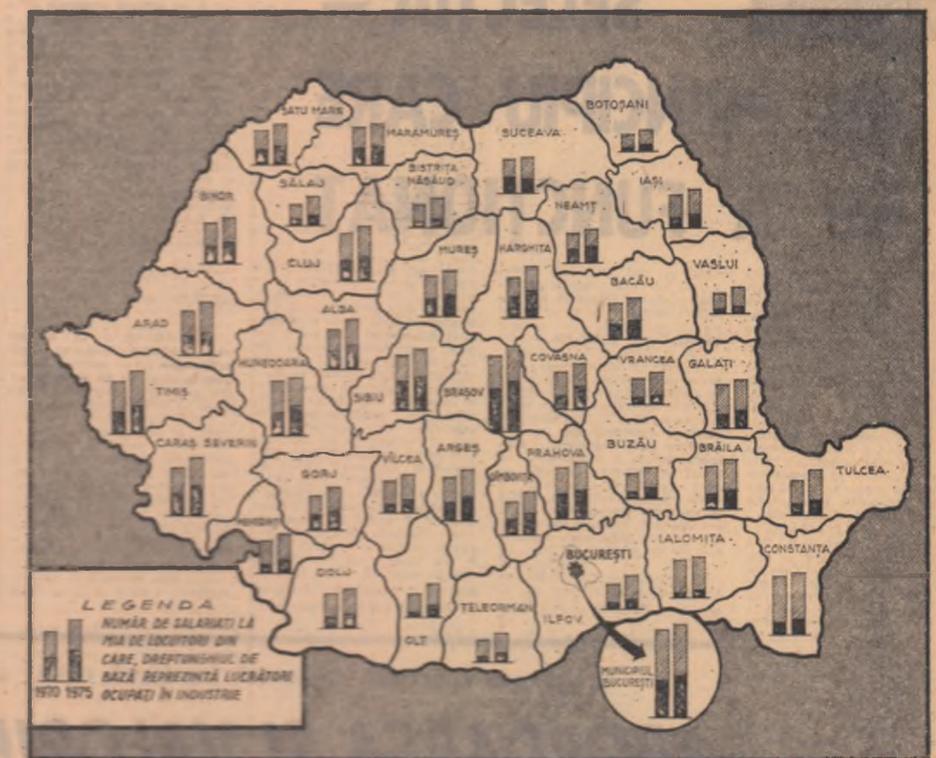
peste 56 la sută din totalul absolvenților își revădăscă în rol de cîr în ce mai mare măsură școlii, cîrăcîră aproape nelăcomitate ca pondere sau însumare — muncii pentru mecanicii fine, de precizie, pentru lucrătorii pentru execuția mașinilor electronice și de calcul, operații la mașini agregat cu comandă numerică. Cu siguranță, de-așigurat, că în toate cazurile creșterea accelerată a mîinii de lucru moderne necesare mîinii proporțională de salariați, sporul de producție fiind pe seama nivelului înalt al tehnicii și tehnologiilor de fabricație.

— O presunție și necesară schimbare este anticipată pentru perioada cincinalului în ce privește folosirea forței de muncă feminine, observa tovarășul ing. Maria Voinea, președinta Comitetului tineret muncitorilor al C.P.P.M. În București de exemplu sînt întreprinderi în care procentul în angajarea în totalul salariaților va deveni, cu timpul majoritar. Mă gîndesc la exemplul Uzinei de mecanică fină și Electroprajată unde acest nivel va deveni de 60 respectiv 55 la sută. Am reținut aceste date ca fiind sugestive pentru faptul că dezvoltarea economiei noastre pe baze moderne, automatizate, extinde sfera lucrurilor de muncă ce pot fi ocupate de femei. Are loc în cazul de față diminuarea eforturilor fizice, concomitent cu punerea în valoare a aptitudinilor specifice — îndemînarea, concentrarea, atenția, lucru care va determina ridicarea ponderii mîinii de lucru feminină în numărul de salariați. Se vine astfel în întîmpinarea unei necesități de principiu dat fiind procentul femeilor în rîndul populației.

3. Îmbunătățirea structurii de calificare

Este timpul să ne întrebăm: cine vor fi acești viitori colegi de muncă, de unde provine acest milion de oameni destinați nu numai satisfacerii unei stîmgențe nevoi de cadre ale economiei ci totodată să rezolve acoperirea cererilor de lucru de muncă ale populației? Din datele puse la dispoziție la Ministerul Muncii rezultă că peste 600.000 din salariații noi ai actualului cincinal se va asigura pe seama sporului natural al resurselor de muncă respectiv a tineretului, care prin depășirea vîrstei de 16 ani, devine apt de muncă și care în cea mai mare parte este încadrat într-o anumite formă de pregătire profesională. În cincinal va continua procesul de atracție din rîndul populației rurale, schimbînd continuu balanța în favoarea ramurilor neagricole. Incorporarea în rîndul salariaților a circa 350.000 persoane din această sursă are și un profund conținut calitativ, contribuind la creșterea eficienței forței de muncă. În sfîrșit, se scontează pe angajarea suplimentară a citorva zeci de mii de persoane din rîndul populației casnice, posibilitățile de absorbție ale acestora realizîndu-se îndeosebi pe măsura extinderii și diversificării activităților din sectorul terțiar.

Acestea sînt sursele de cadre. Cum le asigurăm pregătirea corespunzătoare ?

— Chiar dacă ceea ce spunem acum nu are în vedere exclusiv numărul nou angajați în decursul cincinalului actual, delimitat arbitrar din rîndul celor ce se află deja în școlarizare sau al altora ce se vor califica în anii următori, ne dorim să subliniem verbos despre sistemul de pregătire, că el are în vedere schimbările ce se produc în economie, în structura forței de muncă, privindu-le în interdependență lor, ne-a declarat tovarășul M. Iancovici, director în Comitetul de Stat al Planificării. Rolul deosebit în acest sens îl joacă școlile profesionale și școlile la locul de muncă. Un loc special din ce în ce mai pregnant este rezervat liceelor de specialitate, școlilor postliceale și, firește, învățămîntului superior. Calificarea de scurtă durată, la locul de muncă, rămîne ca o soluție numai pentru acele meserii, simple, unde celelalte forme nu sînt indicate din cuprînzătoare.

— Fără îndoială că în aceste condiții crește responsabilitatea școlii în asigurarea pregătirii corespunzătoare a viitorilor lucrători, reținea atenția tovarășul Victor Hincu. În prezent ministerul nostru dispune de 57 de unități școlare. În acest cincinal vor mai fi date în folosință încă 24 de școli, inclusiv licee industriale, între care aș aminti pe cele din București, Tîrgoviște, Rimnicu Vilcea, Alexandria, Băl, Focșani, Vaslui, Buzău, Slobozia, Tg. Mureș, Botoșani. Considerăm că prin constituirea liceelor industriale serale, acțiune pe care ministerul nostru o susține, producția va avea de cîștigat, cuantumul de cunoștințe transmis elevilor, lucrătorii în întreprindere fiind întotdeauna legați de profilul, de specificul activității industriale.

Dincolo de orice îndoială, amplificarea și diversificarea activității pe coordonatele cincinalului presupune substanțializarea pregătirii individuale, o bază solidă de cunoștințe, o cîr mai complexă conformație profesională astfel ca în perspectiva anilor să devină posibilă oricînd un grad de libertate sporit în meserie, o mobilitate corespunzătoare cerințelor. În acest punct al comentariului se cere introdusă noțiunea, de circulație recentă la noi, pregătirea permanentă.

— Evoluția rapidă imprimată tehnicii industriale din țara noastră sub impulsul prevederilor planului cincinal determină prefaceri mai mult sau mai puțin pronunțate, deosebită, în nomenclaturii meserilor. Apar specialități noi, altele dispar, unele dintre ele își schimbă conținutul. În acest caz rezidă importantă capitală, după opinia mea, a introducerii, prin lege, a pregătirii profesionale continue: sînt create condițiile perfecționării, sincronizării nivelului de cunoștințe și deprinderi ale fiecăruia cu exigențele momentului, dinamice la rîndul lor. În acest mod se conturează premisele adaptării la cerințele producției, ale preîntîmpinării decalajului dintre nivelul tehnic al procesului tehnologic și nivelul profesional al celui ce-l deservește.

Am ținut să transcriem acest punct de vedere aparținînd tovarășului Nicolae Siegfried Lipschner, prim secretar al Comitetului județean Caraș-Severin al U.T.C. nu doar pentru conținutul sublinierii făcute. Reclarea, fără întreprerere, a cunoștințelor devine prin prisma acestui conținut o chestiune de cea mai strictă actualitate. Am vrut să reținem astfel atenția că, deși parametrii la care se realizează pregătirea celor ce vor fi atestați în acest cincinal ca apti pentru producție, situația în sine nu-i exclude cîtuși de puțin din sfera noii extenșii a celor ce vor trebui să-și completeze, să-și perfecționeze pregătirea. Intră în firescul lucrurilor. Este imperios necesar.

4. Extinderea terțiarului — componentă a civilizației

În anii cincinalului, 35 la sută din întregul spor de salariați este prevăzut să lucreze în sfera activităților de servicii a producției și a populației.

— O supapă de diminuare a eficacității în utilizarea muncii sociale? — Dimpotrivă, un mijloc modern de redistribuire a forței de muncă, ne răspunde fără să ezite tovarășa Ana Drăgan. Nivelele stabilite stau mărturie pentru perspectiva de a înainta serios în sensul îmbunătățirii situației existente la noi pînă nu demult și care, încă un timp de acum încolo, nu se va putea considera definitiv încheiat.

— În noul cincinal, circulația mărfurilor, care se leagă de extinderea și diversificarea activității de comerț în general, va cunoaște o deosebită ascensiune. În 1975 se apreciază că vor fi cumpărate zilnic de către populație mărfuri în valoare de circa 380 milioane lei.

Extinderea și mai ales modernizarea activității comerciale reclamă o acută forță de muncă superioară calificată, ca de altfel și în celelalte sectoare, delimitînd prin suma lor ceea ce economistii denumesc curent „terțiarul”, gospodărie comunală, învățămînt, știință, cercetare, sănătate. Dezvoltarea terțiarului, componentă a civilizației, va avea ca efect creșterea numărului lucrurilor de muncă mai puțin costisitoare, extinderea muncii la domiciliu, ridicarea și diversificarea nivelului serviciilor către populație. Un corolar al acestora — creșterea disponibilităților de timp liber, în favoarea activităților recreative.

fos; creionate două jaloane ale aceluiași indicator — numărul de salariați ce revin la 1.000 locuitori total, din care în industrie — în anii extremi: 1970-1975. Este, dacă vreți, o sinteză a ceea ce am spus pînă acum, tradus în planul orizontal al absorbției forței de muncă în fiecare județ în parte. Prelungind în timp politica partidului nostru, de dezvoltare armonioasă a tuturor județelor țării, cincinalul 1971-1975 va marca, evident fără a rezolva definitiv dar într-o proporție însemnată raportată la intervalul de timp corespunzător, reducerea decalajului economic, îndeosebi industrial dintre diferite județe iar în interiorul acestora între diferitele localități, microzone geografice. Ne vom întîlni, la finele cincinalului, cu asemenea întreprinderi, fabrică de piese de schimb la Miercurea Ciuc, fabrică de dispozitive și scule la Băicoi, fabrică de articole de sticlărie și menaj la Gherla. Industriile își întind antenele în locuri pînă acum fără tangență: construcția de mașini la Rimnicu Vilcea, Zalău, Bistrița, Tg. Secuiesc, Rimnicu Sărat, Titu, Filiași, Bălești; industria ușoară la Cristuru Secuiesc, Bistrița-Năsăud, Tg. Neamț, Cîmpulung Moldovenesc, Huși, Calafat, Pașcani.

Priviți atent această hartă. Prin sine ea sugerează un adevăr de necontestat al prevederilor Congresului al X-lea: asigurarea unei captări masive dar relativ omogene a forței de muncă pe întreg teritoriul țării. Se vor dezvolta, pe de o parte, județe cu tradiție economică mai îndelungată, cu potențial industrial ridicat: Brașov, Sibiu, Caraș-Severin, Constanța, Cluj, Hunedoara, Prahova, Timiș, municipiul București cu un indice superior al numărului de salariați la mia de locuitori. Vor continua să-și crească forța economică județe propulsate în anii din urmă pe traiectoria industrializării: Arad, Argeș, Bihor, Brăila, Galați, Mureș, Neamț, Bacău, Iași. Se vor plasa, pe seama investițiilor alocate, pe o poziție net superioară județe unde germeii industrializării au cristalizat îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului — Buzău, Covasna, Olt, Sălaj, Ialomița, Tulcea, Vaslui, Vâlcea, Vrancea.

Sînt cîteva date exprimate la scară grafică, ce dau dimensiunea rolului pe care cei peste un milion de salariați îl au în aplicarea politicii partidului, de industrializare a țării, a rolului pe care industrializarea îl va avea asupra dezvoltării multilaterale a județelor. În schimbarea modului de a trăi, de a gîndi al oamenilor.

În 1970 țara noastră număra 5,1 milioane de salariați. Datele statistice vor indica la sfîrșitul acestui cincinal care va fi nivelul forței de muncă ocupată în economie. Nu cunoaștem acum valoarea exactă a acestei cifre. Ceea ce cunoaștem însă, de pe acum, și harta alăturată ne convinge de acest lucru, este dispunerea tot mai ordonată a acestor milioane de oameni în jurul propriilor vetre, trecerea treptată de la zone economic dezvoltate la microzone industrializate. Proiectul planului cincinal ne așază în fața acesteia lucruri ce pa o certitudine.

Anchetă realizată de NEAGU UDROIU

5. Efect pozitiv în direcția optimizării diagramei profesionale în toate județele țării

Offerim cititorului posibilitatea de a consulta această originală hartă a țării. În perimetrul fiecărui județ au

VALENTIN SILVESTRU

SELECȚIA —

UN PRINCIPIU CARE NU A FUNCȚIONAT

Comedia a avut totdeauna cinst și faimă la români. Trismul regelui Gustav Adolf la curtea lui Leon Vodă Tomaș, raporta majestății sale scandinave, în doilea pătrar al vestului șaptesprezece, ca la opele, felurii soțari, peltivani și măscărici l-au amuzat cum nu se poate mai virtuos. Nu se cunoaște, la noi, nici o epocă văduv de producții vechi și de cind există stagiuni ale teatrului cult, nu s-a pomenit vreuna care să n-aiabă măcar câteva sceneletii comice, să lanseze în lume unii autori veseli, să consolideze trei-patru reputații de interpreți cu harul umorului.

Cum se arată a fi lucrurile în recent expirat an teatral? N-a fost teatru să nu aibă pe așezate în el câteva comedii de feerie, calibrul, ba chiar unele instituții au ajuns, binisor, să pună în circulație, săpătânina rind, numai comedii, ceea ce nu e chiar o păcose, cum prea înlept zădărnici „dofonul rigăi Lear”, „deci un spirit lipsă, mabine un-un plus”. Cine privește cu luare-aminte repertoriul general, înțelegem vechi comedii românești de la Costache la Ion Luca Caragiale, de la Ion Vulcan la Ion Minulescu, de la Fața la Victor Ion Popa — apoi noi comedii românești, de la Baranga la Mazilu, de la Victor Eftimiu și Mihail Sebastian la Andi Andrieș, precum și comedii care nu sînt nici vechi, nici noi, adică n-în nici un fel din nici un punct de vedere deși iscalite cu nume autohtone — ce-i drept ceva mai puțin ca în alți ani. Că multe din amintite lucrări s-au jucat fără nici un răsnet, fără bucurie și fără glorie, e iarăși adevărat: nici o piesă caragialeană (și au avut mai toate premieri noi) n-a înregistrat vreun succes notabil de creație, nici o comedie veche n-a fost relansată cu strălucire, ceea ce înseamnă că s-a manifestat pe alocuri cea mai nefastă tendință posibilă și cea mai dezastruoasă: repertoriul național, adică reluarea formală, pentru titlu, nu sub impulsul unei idei sau al unui sentiment contemporan renovator. Formarea joială de piese pe stivă de mandolină piese de odinoșor, turnind peste ele odioșorul de frizerie și obligând personajele să mănânce caramelle geografice ca la sântan, a rămas stăpînat și dat roată de mecanici. Nu la fel s-a întîmplat cu comedia românească modernă, propensiunea multor teatre către ea fiind de foarte bun augur, autorii au adoptat cu sclipicioșitate și cu multă curaj de devotivitate de mai multe trupe, realizându-le spectacole îngrijite, unele chiar remarcabile. Că sînt printre acestea și scrieri sovăletice în substanța lor ideologică și cu compoziții evazive, malformate, cu minusuri de atitudine și expresie nu e mai puțin adevărat; discuția critică le va fi, hotărît, de folos.

Încert și chiar pauperă pare să fi fost în acest an selecția din literaturile dramatice străine. Continuă să nu se joace la noi comedie greacă și latină, se precitose mereu aceleși cîteva titluri de Goldoni, Oscar Wilde, Nusi, acum în urmă și Congreve. Două-trei comedii shakespearice n-au însemnat pe scenele noastre. Numai un folclor „Bolnavul fructului” a atras atenția, (la Iași) regiunea Cătălina Buzoianu montind piesa integral, cu interludiile pastorele fin întoarse în satiră și cu multe înțelecături chiar prea multe) învederî comice care au lărgit sfera asociațiilor contemporane germinate firesc de contextura piesei. Anouhul a favorizat două reprezentări somnolente. A. Suhova-Koblin a orilejuit (la Institut) un exercițiu

suoulet, deși imperfect profesional, tinerilor regișori, scenografi și actori (Moartea lui Tarlekin) și Show a intrat la Național cu o comedie mică și simpatică, Brecht a figurat pe afișul de la Botosani (cu „Puntile”), „Ploșnița” lui Maikovski a fost interesant revăzută scenie la Sibiu. Nici stagiunea școlii de teatru, nici festivalul pentru copii și tineret de la Piatra-Neamț, inițiativă excelentă dar cu un program încă aleatoriu, slab funcționalizat și neambigui ca feluri de cultură teatrală — nu au părut a fi animate de un spirit mai tineresc și mai actual în opțiunile dramaturgice. Cum am mai scris și în alt loc, orientarea substanțială spre repertoriul comic modern al teatrelor universale e mai caracteristică deoamnată teatrului studențesc amator, al cărui festival din acest an a fost, sub unghiu pre-

terje satirică, familiară nouă, pot îndeplini — și adesea îndeplinesc chiar — cu excelență menirea de a produce o stare de detentă văioasă și de a stimula rîsul binevoitor, acid tonic, capabil a ameliora moravurile. De ce trebuie încredințată această menire (și încă, uneori, cu înose grosolane și diatribă sub-culturală împotriva „asa-zisilor” esteti, rafinaților, specialiștilor), caografilor care năvălesc scenele și calendarele lor săptămâniale adică tuturor acestor „Bărbai fără neveste”, „Flori de cactus”, „Capcanet”, „Cum se sefulește o bancă”, „Adio Charlie”, „Napoleon era fată”, „Boeing-Boeing” și destul de groase altele? Subiecte obscene nu pite-cante), refuzul de două paralele (nu ironice), anecdote iefine, situații meschine cât și fi abilitate ca însoțare sau destinate

„a descreși” recunoscîndu-se i-

mediat cu larghețe și transigență că „n-ai nici o pretenție”. Dacă n-ai nici o pretenție, de ce li se conferă pretenția de a aglomera alți de îndest cito scenă, pînă la expulzarea din preocupările ei a oricărui alt preocupat? Bîntuie o modă rea, a grosolăniei prin hohot și e cit se poate de paradoxal că tocmai lucrări ce stîrnesc rîsul cu mijloace grosolane sînt folosite pentru experiențe anaristice, negustorești, de ciștig cu orice pret. Din punct de vedere estetic și ideologic acest ciștig e un odată ilicit. Cît privește inocența cupinsului pieselor bulevardiere e neîndoieinic că nu numai sociologii și esteticienii, dar chiar și laici de bună credință pot fi în stare a constata că această nevinovăție e un eufemism al frunzei de viață. Costache Caragiale. Înțelegem problema, acum o sută de ani, mult mai profund decît unii oameni de teatru de azi, cînd striga: „feriți-vă a vă obișnui să însușiți obiceiul prin schimonosiri necuicioșoare, pentru că el vă va aplauda, azi dar prin chiar aplaudul acelea vi se va închide cariera”.

Altminteri, desigur, tonusul comic — subînțeles și satiric, de intervenție civică și artistică activă în viața cotidiană — al teatrului românesc actual e destul de ridicat, publicul rîde destul de mult și bine, la nu puțin spectacole. E probabil că, ajutînd la cultivarea continuă și mai pronunțată a gustului și la sporirea pretențiilor sale artistice și ideologice față de teatru comic, vom merita mai mult încrederea acestui public. Poate și stima sa.

Stagiunea teatrală încheiată, reclamă celei următoare:

ABORDAREA și VALORIFICAREA MAI CONSECVENTĂ A UNUI REPERTORIU CU REALE VIRTUȚI EDUCATIVE

UNA COCEA

Un imperativ categoric: claritatea mesajului

Cu riscul de a mă repeta și de a părea subiectivă voi spune că nouă și în această stagiune unele sarcini ale dramaturgiei noastre se datorează în primul rînd și în cel mai mare măsură creațiilor actoricești: apoi, într-o mai mică parte, contribuției unor regișori care nu s-au mulțumit numai să „pună în scenă” ci au lucrat temeinic și cu spirit de răspundere la îmbunătățirea unor texte.

Din creații dramatice — așa cum se înfățișează ea la teatru, nu în spectacol — fie cu un nivel calitativ superior, fie că nu a găsit un limbaj potrivit și a fi înțeles, fie că a speculat succesul ieftin sau de conjunctură, cred că puțin sînt acele piese care să releve pe deplin maturitatea de gândire, simț al contemporaneității și claritate de expresie. Astfel, dea „Săptămîna patimilor” de Paul Angelus sau „Omul care...” de Horla Lovinescu se înscriu pe traiectoria unui dramaturg al cărei virtuți esențiale este claritatea mesajului, nu același lucru îl pot spune despre unele piese de o incontestabilă valoare literară, ca de pildă „Pisica în noaptea anului nou” de D. R. Popescu, dar a cărei țesătură dramatică a prilejuit nedumeriri. Iar dacă în unele piese ca „Diluviul” de Vasile Nicorovici sau „Pătru oameni fără nume” de Radu Ekdilă conținutul dramatic a fost anulat de puerilitatea mijloacelor de expresie, în alte piese, ca de pildă „Gluga pe ochi” de Iosif Naghibu, aparentă strălucire a replicii, în stilul teatrului absurd, deviază atenția de la fondul precar de idei al piesei, de la mesajul ei confuz.

În Zilele Dramaturgiei Naționale din această primăvară, am putut avea cu toții o imagine asupra teatrului românesc, a celor mai recente opere dramatice și a unor din cele mai valoroase creații artistice. Putem fi mulțumii de rezultatele obținute? Avem speranța că viitoarea stagiune va releva mult mai multe și mult mai valoroase opere dramatice.

Îndesebî prin ceea ce am anunțat ca extindere a spațiilor dramatizabile și ca varietate de modalități ale comunicării.

2. Problema fundamentală rămîne însă aceea a selecției. Stagiunea a fost invadată de piese care aveau unora doar calitatea de a aparține dramaturgiei originale. Încurajarea literaturii noastre dramatice trebuie să pornească de la un anumit prag pe care s-ar conveni să-l stabilim cît mai sus. Ne referim în valoare și nu la tematica propriu-zisă, fiindcă piesele românești, adresate în primul rînd unui public românesc, nu pot face abstracție de viața și de modalitatea sa de gândire. De aceea este important să nu încurajăm o anumită literatură dramatică originală care ajunge prea repede la scenă tocmai din cauza concesiilor morale și materiale pe care este gata să le facă.

3. Există autori tineri nelucrați — dar există destul dintre ei sejuccabili, ba o conferință de presă a teatrului din Catania regișori Bernardi a răspuns unei întrebări cu privire la monarhismul modernist ale unor autori prea moderni prin constatarea că în Italia asemenea monarhii sînt costisitoare și nerentabile. S-ar conveni ca — la rîndul nostru și la proporțiile noastre — să se exagereze cu experiențe pe care deși le refuză publicul le plătește statul.

4. În stagiunea care se încheie, în afară de faptul că n-a fost înscrisă în premieră nici o piesă de Caragiale, s-a făcut prea puțin apel la repertoriul românesc dintre cele două războaie. Ion Duca, Victor Eftimiu, V. Voiculescu, Victor Ion Popa și chiar mai recent Radu Stanca ar merita, prin stilul destul din

scenă să devină un centru al cercetării, pentru că aici se desfășoară cercetarea, doar nu vom face școli-laborator. Important este că abordăm, ce înseamnă școala în momentul dat, și cu o constanță urmări finalizatoare studii, experimentelor cercetării.

În liceul nostru, în ultimii 4 ani s-a urmărit introducerea predării în laboratoare, cabine-

N. CARANDINO

UNICUL CRITERIU AL PROMOVĂRII: VALOAREA

Este destul de greu, dacă nu imposibil, să răspunzi cu precizie la o solicitare sau semnal imediatului — cînd un răspuns demn de acest nume ar reclama un examen sever și poate revizuirea impuse de meditația răgazului.

Ne vom mărgini de aceea să însemnăm din nota de dominante ale stagiunii care s-a scurs — văzută din perspectiva dramaturgiei noastre.

1. Literatura dramatică originală a făcut unele progrese care s-au deschis un capitol nou și rodnic. „Și eu am fost în Arcadia”, „Pisica în noaptea anului nou”, „Ape și oglinzi” — ca să nu cităm decît cele mai neîndoieinic realizări, marchează un moment nu numai în evoluția respectivelor autori, ci,

operele lor, să tenteze fantezia directorilor și a regișorilor.

5. Dintre regișorii noștri, au început să treacă pe primul plan aceia care au adus pe scenă realizări personale întemeiate pe respectul textului și pe un efort profund de a-l comunica autentic. Publicul a început să refuze succesele de publicitate. Carențele criticii dramatice propriu-zise au sporit prestigiul opiniilor vorbite.

6. Au apărut foarte puțini actori în această stagiune. S-au ilustrat în schimb destul interpretii apreciați în trecut de public sub aspecte artistice deosebite. Întîlmirea poate juca și ea un rol în teatru. Dar rolul ei trebuie limitat. Actorii care au avut creații răsunătoare în această stagiune s-au înfățișat la depozit, ei s-au verificat în marile roly ale repertoriului.

Regișorii au avut însă — în anul 1971 — mai multă grijă să lase și la aplauze decît satisfacția artistică de a-și aplauda, aceluși undeva în public, opera vie. Fîndcă adevărații regișori înainte de a crea spectacole creează autori! Direcția de scenă începe să devie arde din momentul în care sînt să refuze tentativele vanității.

7. Tineretea nu constituie în sine o calitate după cum bătrînețea nu constituie o scuză. Avem impresia că în teatru și în această stagiune cîteva elemente de înțelegere a valorii formative a culturii, Au înțeles adică nevoia de a înțelege și de a cunoaște înainte de a contesta. Soluția este una singură: să se căutăm pe noi, dincolo de dorința sincronizării cu orice preț.

8. Cronica dramatică în afară de talent, cultură generală și de specialitate reclamă convingeri materializate în atitudine.

Îndreptar pentru creatori — care dintre noi, țineri și bătrîni, poate afirma pe conștiință că și-au făcut pe deplin datoria? Cîți am servit teatru și cîți ne-am servit de el?

NOTA REDACȚIEI: Publicarea opiniilor de mai sus nu reprezintă o analiză exhaustivă a stagiunii teatrale abia încheiate. O astfel de analiză, necesară, presupune însă, înainte de a se realiza, reafirmarea acelor criterii estetice și ideologice ferme, de selecție și apreciere, care guvernează viața noastră culturală și artistică, și care de fapt scena românească. Considerăm de aceea că opiniile publicate, care conțin observații judicioase privind alcătuirea repertoriului, transpunerea scenelor și dramaturgiei originale și străine, rolul și eficiența criticii de specialitate, lasă deschisă posibilitatea unor discuții mai concrete, la obiect, ale căror concluzii vor trebui să definească activitatea de viitor a factorilor responsabili ai vieții noastre teatrale. Acestor factori, dar nu mai puțin celorlalți, dramaturgilor, regișorilor, criticii etc. — le revine datoria unei superioare transigențe, unei mai atente promovări a celor opere dramatice cu adevărat valoroase, purtătoare de idei clare, generatoare palpabile să redea eminent și convingător dimensiunea reală a oamenilor și implinirii societății noastre socialiste.

CIVILIZAȚIA ȘI COMERȚUL

(Urmare din pag. 1)

Încasate s-au aliniat numărul de solicitanți într-o proporție corespunzătoare. Am urmărit, cîva timp, procesul de vizare în fiecare dintre cele două magazine. Fără deosebiri, dar magazinele care beneficia de clientelă sporită rezolva. În aceeași unitate de timp ca și celălalt, mai puțin solicitat, un număr mai mare de cumpărători. Iată cîteva explicații în marele de preferință furnizate de aceștia: „Eu cumpăr numai din magazinul acesta de cîteva ani. Vînzătorii au răbdare, mă sfătuiesc chiar, nu-mi aruncă o pereche de pantofi pe tejgheta și îmi întorc spatele. Și sînt o clientă mofuroasă, să știți!” (Ana Dobre, muncitoare la Combinatul de confecții, București).

„Acum cîteva luni am vrut să cumpăr soții cadou o pereche de pantofi. Nu-i știam de cît de aproximativă măsura și i-am spus aceasta vînzătorului. M-a ajutat să aleg și apoi mi-a spus că pantofii erau de dimensiune sau nu-i plăcuse, mîi va schimba cu alții pe măsură. Și asta se întîmplă foarte rar în magazinele bucureștene. De atunci am devenit clientul unității de comerț din Capitală, alegîndu-le pe celea unde tineretul deține ponderea cea mai constantă în rîndul personalului, magazinele „Victoria”, „Eva”, „Polar”, „Unic” și „Pescarul”. Am urmărit aproximativ 40 de tineri, consacrindu-le fiecareu între 15 și 30 de minute. Din păcate, recolta de zîmbete cu care ne-am ales de pe urma observației a fost alarmant de săracă. Am încercat să aflăm unde a dispărut acest amănunt, dar semnificativ mod de exteriorizare a ambalității.

— Sîntem lucrătorii domnișoară? Tîna de la raionul de butujeri al magazinului „Eva” tresare parca dintr-un lung somn cu ochii deschisii.

— Nu... De ce?

— Ce motive am să zîmbesc? ridică ea din umeri ușor contrariată.

Prezența de a fi întîmpinați cu un suris atunci cînd trecem pragul magazinului a părut multora dintre cei cu care am stat de vorbă, exagerată sau chiar nemotivată. „Zîmbetul nu poate să ilocuiască marfa care lipsește” mi s-a replicat la un moment dat. Intr-adevăr, dar poate să determine cumpărătorul să aleagă un alt articol în locul celui solicitat. Sau poate să-i diminueze substanțial senzația neplăcută generată de lipsa articolului căutat. Sau poate să determine revenirea în unitate peste cîteva zile.

Ceea ce ne-a nedumerit este însă stupoarea (acesta ni se pare termenul cel mai adecvat) manifestată de unii tineri vînzători față de necesitatea întîmpinării clientului cu un suris. O terminologie adecvată — și utilizată de către sistemul de învățămînt din școlile profesionale al căror absolvenți sînt tinerii de la raftul magazinului — include zîmbetul profesional printre instrumentele indispensabile meseriei. Ni-meni nu pretinde ca acesta să ocupe un loc într-o mască pe care vînzătorul să o arboreze, jupăun și permanent, pe parcursul celor 8 ore de lucru. Conceptul așa, zîmbetul stînjește și obosește pe vînzător și pe client deopotrivă. Înțeles ca o formă de exteriorizare a ambalității, cu care orice gazdă își întîmpină îndebotește oaspeții, ca o elegantă și preventivă invitație de a zăbovi și de a reveni în unitatea ai cărei reprezentanți sînt, zîmbetul își găsește cea mai îndreptățită justificare, iar omul din comerț căruia, fatalmente, li consacram o parte însemnată din timpul unei zile se transformă dintr-o prezență care nu poate fi evitată într-un simpatic și loial partener.

Rezultatul acestor moduri diferite de a răspunde solicitărilor este mai mult decît evident. Începînd de la numărul zilnic al solicitărilor și terminînd cu beneficiul economic propriu-zis.

Sub un generic abstract, CLIENT, zilnic se perindă prin unitățile comerciale ale rețelei comerciale o diversitate de tipuri. Greșim dacă îi pretindem vînzătorului să fie puțin pedregos? Statisticile, atîc cele întreprinse în rețeaua comerțului național cit cele care privesc marile magazine din străinătate, demonstrează că una dintre cheile succesului comercial, vîzînd în principal beneficiul material, dar și prestigiul moral pe care domeniul în discuție tinde să-i sporească continuu, depind în mare măsură de acest lucru. Nu-i poți cere fiecareu vînzător să fie un excelent psiholog, dar prezența pentru acesta devine o necesitate care trebuie să existe și ele ar consta într-un plus de înțelegere și de răbdare, o tratare diferențiată a solicitărilor, transformarea politiei și ambalității în reflexe profesionale.

MARFA — A DOUA NECUNOSCUTA

Sîntem la „Eva”, în fața raionului de teșug.

— O bluză nr. 44, va rog!

Vînzătoarea trage din raft articolul solicitat și mi-l întinde.

— Alt model, nu aveți?

Scena se repetă.

— Ai dorj altă culoare...

Din nou investigarea raftului, apoi apariția pe tejgheta a unui alt produs.

Am cronometrat timpul efectuării acestor operațiuni: 8 minute.

Care în locul procedurii pe care i l-am expus, vînzătoarea ar fi deschis gura acena se petrecea pe mușete) și ar fi informat clienta că la măsura 44 dispune de 4 modele. În anumite coluri, operațiunea s-ar fi rezolvat în desigur în numai două minute.

Exemplul acesta este cel mai la îndemînă dar ar putea fi completat de numeroase altele, care pledează pentru o calitate indispensabilă oricărui om care se ocupă de procesul de vizare și recomandarea competenței în funcție de cunoașterea mărfii.

Cunoașterea fondului de marfă reprezintă desigur condiția minimă. Pentru că, dincolo de aceasta, există stoare ale comerțului care reclamă stringent o anumită competență din par-

tea vînzătorului. Nu de mult, comitetul municipal U.T.C. București — comerț, a organizat o interesantă întîlnire între reprezentanții ai fabricii „Electronica” și vînzătorii din unitățile care desfășoară producția. S-a dovedit cu acest prilej că o informare a personalului din magazinele de specialitate era mai mult decît necesară. Dacă în alte părți rolul omului de la raft e redus la pune în fața solicitantului un borcan de dulceață sau o pereche de pantofi, aici procesul de vizare include în mod necesar demonstrații. Clientul alegă între două articole sau între variantele celui-lăși articol, numai după ce le-a văzut în stare de funcționare.

NORMA COTIDIANA DE ZIMBETE

O asemenea formulare smulge cel puțin un zîmbet. Și totuși, în spatele ei se ascunde un adevăr de maximă seriozitate: zîmbetul face parte din înțelegerea profesională a lucrătorului din comerț. Este teoretic, unul dintre instrumentele concrete cu care operează acesta în munca de fiecare zi. Dar practic? Am înțeles un raid „ad-hoc” printre unități comerciale din Capitală, alegîndu-le pe celea unde tineretul deține ponderea cea mai constantă în rîndul personalului, magazinele „Victoria”, „Eva”, „Polar”, „Unic” și „Pescarul”. Am urmărit aproximativ 40 de tineri, consacrindu-le fiecareu între 15 și 30 de minute. Din păcate, recolta de zîmbete cu care ne-am ales de pe urma observației a fost alarmant de săracă. Am încercat să aflăm unde a dispărut acest amănunt, dar semnificativ mod de exteriorizare a ambalității.

— Sîntem lucrătorii domnișoară? Tîna de la raionul de butujeri al magazinului „Eva” tresare parca dintr-un lung somn cu ochii deschisii.

— Nu... De ce?

— Ce motive am să zîmbesc? ridică ea din umeri ușor contrariată.

Prezența de a fi întîmpinați cu un suris atunci cînd trecem pragul magazinului a părut multora dintre cei cu care am stat de vorbă, exagerată sau chiar nemotivată. „Zîmbetul nu poate să ilocuiască marfa care lipsește” mi s-a replicat la un moment dat. Intr-adevăr, dar poate să determine cumpărătorul să aleagă un alt articol în locul celui solicitat. Sau poate să-i diminueze substanțial senzația neplăcută generată de lipsa articolului căutat. Sau poate să determine revenirea în unitate peste cîteva zile.

Ceea ce ne-a nedumerit este însă stupoarea (acesta ni se pare termenul cel mai adecvat) manifestată de unii tineri vînzători față de necesitatea întîmpinării clientului cu un suris. O terminologie adecvată — și utilizată de către sistemul de învățămînt din școlile profesionale al căror absolvenți sînt tinerii de la raftul magazinului — include zîmbetul profesional printre instrumentele indispensabile meseriei. Ni-meni nu pretinde ca acesta să ocupe un loc într-o mască pe care vînzătorul să o arboreze, jupăun și permanent, pe parcursul celor 8 ore de lucru. Conceptul așa, zîmbetul stînjește și obosește pe vînzător și pe client deopotrivă. Înțeles ca o formă de exteriorizare a ambalității, cu care orice gazdă își întîmpină îndebotește oaspeții, ca o elegantă și preventivă invitație de a zăbovi și de a reveni în unitatea ai cărei reprezentanți sînt, zîmbetul își găsește cea mai îndreptățită justificare, iar omul din comerț căruia, fatalmente, li consacram o parte însemnată din timpul unei zile se transformă dintr-o prezență care nu poate fi evitată într-un simpatic și loial partener.

(Urmare din pag. 1)

domeni și pe ce eal au ajuns la de rezultate acestea?

2. În ce măsură este implicată școala în cercetarea problemelor pedagogice contemporane? Există un climat favorabil pentru dezbaterile științifice și studiilor și experimentelor? Profesorii are posibilitatea să se integreze în cercetarea pedagogică, să-și însușească metodologia ei?

3. Care sînt problemele la care școala are cel mai răspuns autorizat și cercetării?

1

Prof. ILIE ROMAN, istoric. Liceul „Ion Neculce”: Liceul nostru are un avantaj și o particularitate, este școala experimentală a Institutului de științe pedagogice. Din acest punct de vedere, contactul nostru cu cercetarea este foarte direct. Se aplică aici experimente și se finalizează, pentru a putea căpa apoi rîndul generalizării în învățămîntul de acest tip. Deci, profesorul nostru este — cu voia sau fără voia lui — coautor la experiment incit avem favorarea de a trăi cercetarea și nu de a o primi de anumite ori. Institutul nu pune la dispoziție o literatură de specialitate, care intră în patrimoniul bibliotecii liceului. Pe de altă parte, cercetătorii institutului tin comunicări de specialitate în fața profesorilor. Experimentele se se fac în liceul nostru sint pe linia teoriei educației, a didacticii speciale, a metodelii speciale. Cît și pe linia muncii

obștești și extrașcolare a elevilor.

Pentru că avem un contact neînlocuibil cu oamenii informații la nivelul preocupărilor științifice naționale și internaționale, profesorii liceului sînt stimulați în perfecționarea lor profesională, unii fiind doctori în științe pedagogice, alții susținîndu-și acum doctoratul. Or, aspirația acum doctoratului Or, aspirația spre asemenea titluri științifice presupune implicii, creație.

Pe de altă parte, și activitatea corpului nostru profesional în cadrul societății științifice ale cadrelor didactice constituie o invitație permanentă la auto-perfecționare, la angajare în viața științifică. Mi se pare că trebuie menținut și amplificat interesul în cercetarea științifică, pe domeniul ale științelor, a cadrelor didactice — cu o putere de cuprindere mai mare decît a unui institut de cercetare științifică și justificat statul de dor științific.

E un cîștig și faptul că Ministerul învățămîntului are inițiativa organizării unor manifestări științifice de natură să-l pună pe profesor în posesura de om care are de comunicat rezultatele studiilor sale, care primiste rolul investigației coligilor și al cercetării în ansamblu. As luca, ca exemplu, numai simpozionul național „Cercetarea interdisciplinară a învățămîntului” unde chiar și simpla participare fizică — deși multă dintre noi nu s-au limitat numai la aceasta — a însoțit un beneficiu, intrucît am fost martorii declanșării unei cercetări în problemele școlii, sub aspectele ei foarte moderne, contemporane.

Prof. CRISTINA IONESCU, limba și literatura română. Liceul „Ion Creangă”: În condițiile în care un liceu nu este experimental nu cred că are posibilitatea unei legături, alți de directe cu cercetarea. Din cauza unei modestii — și poate și a unei înerezii inexplicabile care caracterizează în genere psihologia cadrelor didactice, o înemăși experiență pedagogică

ministerului și editorilor. Formal, ministerul se consultă cu noi — așa cum s-a întîmplat în începutul anului școlar cînd am fost chemați cîteva profesori de română să ne pronunțăm asupra conținutului emisiunilor „Tele-școala” și întocmim chiar programe. La vizionarea emisiunilor, am constat însă că păreriile noastre n-au fost de nici un folos. Nu există apoi, porți des-

școala poate deveni un centru al cercetării, pentru că aici se desfășoară cercetarea, doar nu vom face școli-laborator. Important este că abordăm, ce înseamnă școala în momentul dat, și cu o constanță urmări finalizatoare studii, experimentelor cercetării.

În liceul nostru, în ultimii 4 ani s-a urmărit introducerea predării în laboratoare, cabine-

te și ateliere încit în toamna anului 1972 — în asemenea tip de predare să fie generalizat în întreg liceul. Aceasta înseamnă repunerea sistemului de predare pe alte temelii. Deci, a înseamnă studiu, cunoașterea experiențelor, exprimate concluzii, extindere. Intr-adevăr, fiecare profesor a fost implicat în această activitate care a presupus în paralel cercetarea și aplicarea. Nu e vorba doar de o chestiune cu aspect formal: în loc să vină profesorul la clasă vin elevii la cabinet. Datorită dotărilor din cabinete, laboratoare și ateliere se poate aplica o tehnologie nouă a lecției, care devine, astfel, mai intensivă, se comunică, se verifică și se fixează un volum mult mai mare de informații, de elemente de analiză decît se

chise pentru circulația lucrărilor cadrelor didactice rezultate din studii și cercetări. Ba Editura didactică pătrund foarte greu numele unor profesori de prestigiu.

2

Prof. ILIE ROMAN: Nu-mi închipui că o rezolvare a problematicii care preocupă profesional și moral, profesorii, o poate da cineva din afară. O asemenea rezolvare se poate obține numai în colaborarea cu liceul școlii sau, invers, prin strădănița colectivului școlii de a lua din realizările pedagogice românești și universale, cît cea ce este posibil și aplicabil în condițiile date ale școlii respective. Cert este că

ÎN PAS CU ȘCOALA

Școala poate deveni un centru al cercetării, pentru că aici se desfășoară cercetarea, doar nu vom face școli-laborator. Important este că abordăm, ce înseamnă școala în momentul dat, și cu o constanță urmări finalizatoare studii, experimentelor cercetării.

Școala poate deveni un centru al cercetării, pentru că aici se desfășoară cercetarea, doar nu vom face școli-laborator. Important este că abordăm, ce înseamnă școala în momentul dat, și cu o constanță urmări finalizatoare studii, experimentelor cercetării.

Școala poate deveni un centru al cercetării, pentru că aici se desfășoară cercetarea, doar nu vom face școli-laborator. Important este că abordăm, ce înseamnă școala în momentul dat, și cu o constanță urmări finalizatoare studii, experimentelor cercetării.

Școala poate deveni un centru al cercetării, pentru că aici se desfășoară cercetarea, doar nu vom face școli-laborator. Important este că abordăm, ce înseamnă școala în momentul dat, și cu o constanță urmări finalizatoare studii, experimentelor cercetării.

Școala poate deveni un centru al cercetării, pentru că aici se desfășoară cercetarea, doar nu vom face școli-laborator. Important este că abordăm, ce înseamnă școala în momentul dat, și cu o constanță urmări finalizatoare studii, experimentelor cercetării.

Școala poate deveni un centru al cercetării, pentru că aici se desfășoară cercetarea, doar nu vom face școli-laborator. Important este că abordăm, ce înseamnă școala în momentul dat, și cu o constanță urmări finalizatoare studii, experimentelor cercetării.

Școala poate deveni un centru al cercetării, pentru că aici se desfășoară cercetarea, doar nu vom face școli-laborator. Important este că abordăm, ce înseamnă școala în momentul dat, și cu o constanță urmări finalizatoare studii, experimentelor cercetării.

Școala poate deveni un centru al cercetării, pentru că aici se desfășoară cercetarea, doar nu vom face școli-laborator. Important este că abordăm, ce înseamnă școala în momentul dat, și cu o constanță urmări finalizatoare studii, experimentelor cercetării.

Școala poate deveni un centru al cercetării, pentru că aici se desfășoară cercetarea, doar nu vom face școli-laborator. Important este că abordăm, ce înseamnă școala în momentul dat, și cu o constanță urmări finalizatoare studii, experimentelor cercetării.

Școala poate deveni un centru al cercetării, pentru că aici se desfășoară cercetarea, doar nu vom face școli-laborator. Important este că abordăm, ce înseamnă școala în momentul dat,

O secție model dar cu multe... lipsuri

La Băbăuța, secția de mecanizare are un atelier nou. Comun cu cel al secției de servicii cooperative agricole din Frâsnet. Construcția nouă, solidă, încălzită. Cu excepția reparatilor capitale, toate celelalte lucrări de întreținere a tractoarelor și mașinilor agricole aici se realizează. Și, pe bună dreptate, faptul este pus în relație directă cu reparatiile de foarte bună calitate, cu buna funcționare a mașinilor, cu rezultatele permanente bune obținute de către mecanizatorii prin îndeplinirea planului de venituri pe tractor. Anul trecut, valoarea beneficiilor realizate de către secția a depășit cifra de o jumătate de milion. Apreciind cum se cuvine realizarea acestei construcții atât de utile, în discuțiile lor mecanizatorii și-au manifestat deschis nedumerirea pentru înexistența unor condiții de muncă și de trai necesare cum sînt: cantina (deși aici se înfăptuiesc zilnic 53 de mecanizatori), dormitoare (cu toate că o parte dintre mecanizatorii secției sînt nevoinți să parcurgă zilnic distanțe de cite 10-14 kilometri), baie, instalația de încălzire centrală a atelierului și cea de ventilație. De ce? este întrebarea ce și încolțește în minte de îndată ce află acest lucru. „Au fost radiații din planul de construcție”, ne-a explicat tovarășul Ion Dumitru. Iar în completare, la directia generală județeană a agriculturii ni se spune: „Indicația să se renunțe la aceste amenajări a fost dată de la minister”. Măsură se explica prin intenția de a „folosi cât mai chibzuit forțele și în primul rînd în scopul creșterii și dezvoltării bazei materiale a secției”. Dar, cu ce preț datează acestea? Și, mai ales, de ce în primul rînd prin eliminarea acelor dependențe ce au darul să înmănușească condițiile de viață ale mecanizatorilor?

Ideile neincurajate de către o conducere suspicioasă a S.M.A.

Fără sprijin din afară, sublinia tovarășul Ion Dumitru, noi puteam amenaja baie, ideea celor de la S.M.A. Viziru despre care dv. ați vorbit în „Scintea tineretului”, este simplă, puțin costisitoare și eficientă. Aplicând-o, foarte curînd noi vom avea baie secției. Cu un ajutor minim din partea conducerii S.M.A. noi am putea realiza și instalația de încălzire centrală a atelierului și pe cea de ventilație. Avem nevoie doar de un cazan și de țevă. Toate celelalte operațiuni, meseștrii fiind, sîntem capabili să le realizăm noi. Cît privește cantina, secției, nu o vom putea realiza singuri. Intr-un fel, lipsa ei ar mai putea-o suplini dacă a-ram găsit un magazin S.M.A., la porunca tovarășului director, ne-ar fi repartizat la secție. Avem nevoie de materiale, sigur cele mai multe posibil de procurat pe plan local. Dar și pentru aceasta e nevoie de solicitare din partea factorilor responsabili, de încurajarea ideii ca în timpul neavorabil executării lucrărilor în câmp, noi, mecanizatorii să confecționăm cărămida necesară construcțiilor, să realizăm amenajările simple de care avem nevoie. Legat de cele mai multe dintre aceste aspecte noi am făcut propuneri concrete conducerii S.M.A., dar de fiecare dată tovarășul director Teofil Lungoci și tovarășul contabil sef au găsit contrargumente. Mai ales dintr-un punct de vedere sînt deosebit de interesante. „N-are dreptate. Mă mir cum de v-ați luat după Dumitrescu. Știți cum și spun cei de pe aici? Panglicarul. Păi, cum credeți dumneavoastră că s-ar putea rezolva toate acestea, așa cît ai bate din palme, și mai ales fără să ai la îndemîna niște fonduri bănești substanțiale? El e cam fantezist, altfel nu s-ar lansa în astfel de aprecieri. Vorbește de dormitor, de cantină, de baie și de încălzire. Dar credeți că eu nu vă vreau să le rezolv? Decăndată, însă, nu putem, avem alte probleme de rezolvat. Întîi să rîndim toate acestea și apoi să vorbim de cantină, de dormitor, de celelalte”.

De ce e atît de categorică aprecierea? Aparent are dreptate, argumentele par realiste. Sigur, înfișura producția dar producția cu cine o realizăm, nu o omenii? Noi am făcut, deja, demonstrația într-un articol anterior că, în bună măsură, lipsuri esențiale ale „producției” în activitatea S.M.A. se datoresc tocmai acestei departări nete între sarcini și cerințele oamenilor, nevoile tractoriștilor. Neglijîndu-i din punct de vedere al condițiilor lor de muncă și de viață, nu-i rezolvăm de problemele producției? Statistica demonstrează că da. Și această situație se menține nu pentru că n-are existența soluții, ci pentru că tovarășul director refuză să asculte propuneri, să analizeze atent sugestiile celor cu care lucrează. Caracterizarea drept „fantezist” a unor propuneri care vin — chiar dacă nu sînt deosebite soluții definitive, oricum sîmbătătească lucrurile — ni se pare simptomatică pentru un mod de a gîndi, potrivit căruia rezolvarea nevoilor oamenilor este învinsă cu brutalitate „într-o altă vreme”, „cînd vom avea condiții”.

DECI SE POATE... NU EXISTA

...nici cea mai simplă amenajare pentru mecanizatori. Anul trecut, doar două din cinci bilete de tratament și o-dină rezervate celor din sectorul de mecanizare al județului au fost repartizate tractoriștilor, desăi e reprezentat nouă din zece salariați și S.M.A.-urilor. Mai mult de jumătate dintre secțiile de mecanizare încă

DE CE ATUNCI... NU AU

...rezolvată problema hanei mecanizatorilor. Deși în localități există brutării, aprovizionarea cu pîine se face de la centru, o dată sau de două ori pe săptămîna. De asemenea, foarte puține cooperative agricole înlesnesc mecanizatorilor să-și procure zarzavaturile și alte alimente din localitate. Am înfăptșit situația tovarășului ing. P. Alexandrescu, director al întreprinderii județene pentru mecanizarea agriculturii. Explicațiile primite sînt vagi. Pentru că neînsemnată au fost și preocupările organului agricol privind condițiile de muncă și de viață ale mecanizatorilor. Niciodată la Direcția agricolă

NU A FOST LUATA ÎN DISCUȚIE...

...această problemă: nu se cunoaște cazul cînd la propunerea acestui organ tutelar, consiliul popular județean sau altcineva s'îi înscris pe ordinea de zi a unei dezbateri problemelor mecanizatorilor. „Noi, tovarășe, avem sarcină de plan, ne spunea tovarășul Puiu Alexandrescu și pe noi acest aspect ne interesează în primul rînd. În general, mecanizatorii noștri sînt în localitățile respective, deci nu posibilitatea să doarmă acasă, să mîncească acasă. Am convingerea

în bună măsură treptată a condițiilor? Noi oprim că ei, de altfel, pentru a doua soluție. În ancheta realizată în județul Brăila prezentăm realizări din S.M.A. — Viziru obținute nu atît prin materializarea unor investiții, cît mai ales

prin finalizarea inițiativelor locale

Acest lucru l-am înfăptșit și în județul Teleorman. La secțiile de la Cernetu și Măgura, prin acțiunile organizatorilor U.T.C. au fost amenajate bîci pentru mecanizatori. Încurajaj și de conducere întreprinderii au lucrat în zilele cu ploaie la amenajarea casei de cîmp, a băii și cantinei. Din S.M.A. au fost aduse aici materiale, îndeosebi acelea ce s-au putut fi procurate pe plan local.

ACASĂ LA OMUL DE PE TRACTOR

iar conducerea întreprinderii a permis ca în timpul liber resursele să fie folosite la transportul balastului necesar, a cărămizilor etc. E adevărat că și comisiile de conducere ale C.A.P. au sprijinit acțiunea. „Ceea ce am repartizat secției de mecanizare, remarca tovarășa Floarea Barbu — Erou al Muncii Socialiste, deputat în A.G.A.N., președinta cooperativei agricole din Cernetu, sînt cărămizile ce ne-au rămas de la unele construcții agricole și cîțiva metri pătrați de carton asfaltat. Indicațiile primite de la UNCAP, nu ne permit acest lucru, dar noi, conștienți de importanța inițiativii am aprobat în adunarea generală efectuarea acestei investiții minime”. Minime, dar suficiente pentru a rezolva favorabil unele dintre dezideratele acestor principali realizatori ai producțiilor cum sînt apreciați aici (și nu numai aici) mecanizatorii. Tot pentru mecanizatori s-a adus la secție un aparat de radio, s-au asigurat dormitoare curate, masă caldă din martie și pînă în noiembrie, la prețuri acceptabile. Și, se crede aici, s-a făcut încă puțin pentru oamenii aceștia la care se apelează și în zilele de odihnă și cînd timpul este potrivit pentru a executa o lucrare ce se consideră stringentă.

DECI SE POATE... NU EXISTA

...nici cea mai simplă amenajare pentru mecanizatori. Anul trecut, doar două din cinci bilete de tratament și o-dină rezervate celor din sectorul de mecanizare al județului au fost repartizate tractoriștilor, desăi e reprezentat nouă din zece salariați și S.M.A.-urilor. Mai mult de jumătate dintre secțiile de mecanizare încă

DE CE ATUNCI... NU AU

...rezolvată problema hanei mecanizatorilor. Deși în localități există brutării, aprovizionarea cu pîine se face de la centru, o dată sau de două ori pe săptămîna. De asemenea, foarte puține cooperative agricole înlesnesc mecanizatorilor să-și procure zarzavaturile și alte alimente din localitate. Am înfăptșit situația tovarășului ing. P. Alexandrescu, director al întreprinderii județene pentru mecanizarea agriculturii. Explicațiile primite sînt vagi. Pentru că neînsemnată au fost și preocupările organului agricol privind condițiile de muncă și de viață ale mecanizatorilor. Niciodată la Direcția agricolă

NU A FOST LUATA ÎN DISCUȚIE...

...această problemă: nu se cunoaște cazul cînd la propunerea acestui organ tutelar, consiliul popular județean sau altcineva s'îi înscris pe ordinea de zi a unei dezbateri problemelor mecanizatorilor. „Noi, tovarășe, avem sarcină de plan, ne spunea tovarășul Puiu Alexandrescu și pe noi acest aspect ne interesează în primul rînd. În general, mecanizatorii noștri sînt în localitățile respective, deci nu posibilitatea să doarmă acasă, să mîncească acasă. Am convingerea

cu problema susținută de dv., ca la secție să se asigure dormitor și cantină este de domeniul trecutului... Curioasă opțiune. Curioasă nu pentru că îndeplinirea sarcinilor nu ar trebui să-i preocupe într-adevăr pe respectivi tovarășii, ci prin aceea că, a precizînd fără să studieze condițiile tractoriștilor, ei uită de ei, trag concluzii false. Așa se face că la Direcția agricolă nu se cunoaște exact realitatea din teren. Iată de ce ne permitem să facem noi.

o statistică sumară, dar revelatoare :

...peste 30 la sută (adînc a-grupaj o treime) din mecanizatori lucrează în alte localități decît în cele în care își au domiciliul. Și tocmai în vîrstă

Vom amenaja bibliotecă volante în cadrul tuturor secțiilor, care vor fi patronate de către organizația U.T.C.. Concret însă, noi ni s-a putut prezenta nici unul din șantierul actuale cu obiectivele enumerate. Să sperăm că deschiderea unor astfel de șantiere nu se va amîna prea mult. Cei peste trei mii de tineri mecanizatori ai județului și o dată cu ei ceilalți mecanizatori, sigur vor participa efectiv la materializarea unor asemenea inițiative.

300 de tractoare fără tractoriști, 300 de tractoriști se recalifică în alte meserii

Raidul acesta în județul Teleorman ne-a permis constatarea și unei alte situații: cîteva sute

dar nici pînă acum nu s-a reușit acest lucru. Cei mai mulți dintre aceia care în jama trecutului au lucrat la repararea tractoarelor se recalifică acum la IAICA, la Depoul C.F.R. Roșiori de Videle, la Șchele de extracție Videle, în una din multe unități economice din județ. Și, trebuie amintit faptul că, în continuare alți și alți mecanizatori părăsesc secțiile de mecanizare, în căutarea unor locuri de muncă, unde, după cum sublinia Stan Zapotă din Nanov „sînt stimuți ca meseriași, ca oameni”. De la secția Plocea, unde Nicolae Catricică, președintele cooperativei, a refuzat categoric să facă ceva în sensul asigurării unor condiții minime de viață pentru mecanizatori, șapte tractoriști au plecat în primăvara aceasta. De asemenea, la Fur, culeștii, din 33 de tractoare opt sînt încă fără mecanizatori. La

— cinci la sută pentru neluarea planului de către secția de mecanizare și zece la sută pentru nerealizarea recoltelor planificate de către cooperative, pe cînd mecanizatorul este penalizat cu 20 la sută din salariu — zece la sută pentru nerealizarea planului de către C.A.P. și zece la sută pentru nerealizarea planului ce i-a fost fixat. Aceste procente li s-a adăugat aici altele (însemnînd 25 la sută din salariu lunar) ce se opresc drept garanție a calității unor lucrări executate. Ca efect al cumulării lor, în lună martie și aprilie, de pildă, din ceea ce i se cuvenea unui mecanizator pentru munca sa, în mîna n-ău sînt dech 55 la sută. Această situație trebuie analizată cu atenție pentru că există riscul ca o măsură bună aplicată fără discernămint, să producă alt efect decît cel scontat. Chiar dacă sumele se restituie ulterior, cînd se socotesc îndeplinirea condițiilor de care depinde realizarea salariului la rîndul prevăzut, reținerile acestea acumulate i-a demobilizat pe mulți tractoriști, o bună parte dintre ei, așa cum am văzut, preferînd să caute de lucru în altă parte, să se recalifice. Sigur, mecanizatorul are răspunderi mari și are datorită să le îndeplinească, dar, la urma urmei, nu el este cel care cîntărește recolta, nu el este cel care hotărîște tehnica cîmp și cum să se aplice o lucrare agricolă sau alta, nu de el depinde dacă membrii cooperativei sînt acționari sau nu la timp cu apa sau pentru combaterea dînzătorilor. În sfîrșit, o parte din interlocoștii noștri Trăian Ilescu, Dan Gobi și Florin Teodor, directori de S.M.A. — propun

O ANALIZĂ MAI ATENTĂ A NIMELOR STABILITE

— și comunicate de către Centrala de mecanizare în vederea funcționării lor în funcție de realitate. Pentru că la stabilirea de pildă, a ceea ce este stabilită venind în vedere se va lua în calcul o treime de pe tractor. Or, în aceste condiții, calitatea e foarte slabă. De aceea, trebuie să se lucreze numai cu vînturi mici. Numai cît în loc de 25 de hectare semănată într-o zi să se realizeze 10 sau 15. Această situație se petrece la stăruirea deciziilor, la împingerea împingătorilor ca lucrare aparte, la griji. Pentru a-și îndeplini norma zilnică, fiecare mecanizator trebuie să lucreze cît puțin patru ore mai mult. De ce nu se realizează norme locale, cum prevăd instrucțiunile Ministerului Agriculturii? La această întrebare, din partea celor de la Direcția generală județeană a agriculturii Teleorman am înregistrat numai ridiculii din umeri.

O nedumerire

Apoi, modul în care se aplică recomandările privind conservarea materialelor a tractoriștilor în vederea producției agricole vegetale lasă impresia că ei, mecanizatorii, ar avea o dispoziție mai mare chiar decît inginerii și din C.A.P., șefii de fermă, președinții și oricare dintre membrii cooperativei. Concret: în cazul îndeplinirii sarcinilor de plan, inginerii și cei penalizați cu 15 la sută din salariu lunar

de tractoare stau aceluși pentru că se știe, a fost aplicată instrucțiunile „30-30” și, ca urmare, tot cum alții mecanizatori au fost îndemnați să se recalifice. Am găsit acestor instrucțiuni N.ș.ș. și N.ș.ș. și am văzut că acestea sînt aplicate în mod necorespunzător la centralele mecanizării din cadrul Ministerului Agriculturii. Nu cunoaștem o asemenea instrucțiune și n-ă știm de ce s-a aplicat. Nimic nu știm, nu s-a văzut nici un fel de instrucțiune”. Directorii S.M.A.-urilor din județul Teleorman (Dan Gobi, Florin Teodor și alții) nu erau un discurs apăsător cît ar fi vorba de o indicație verbală a conducerii ministerului pe care, în cazul aplicării, sînt mai puțin de 70 a tractoriștilor și mai puțin de 30 la sută din tractoarele de la secție s-a recomandat să se păstreze fără intervenții. De la minister însă, se înfăptuie, și sînt, pentru toate tractoarele trebuind asigurați mecanizatori.

O nedumerire

Apoi, modul în care se aplică recomandările privind conservarea materialelor a tractoriștilor în vederea producției agricole vegetale lasă impresia că ei, mecanizatorii, ar avea o dispoziție mai mare chiar decît inginerii și din C.A.P., șefii de fermă, președinții și oricare dintre membrii cooperativei. Concret: în cazul îndeplinirii sarcinilor de plan, inginerii și cei penalizați cu 15 la sută din salariu lunar

de tractoare stau aceluși pentru că se știe, a fost aplicată instrucțiunile „30-30” și, ca urmare, tot cum alții mecanizatori au fost îndemnați să se recalifice. Am găsit acestor instrucțiuni N.ș.ș. și N.ș.ș. și am văzut că acestea sînt aplicate în mod necorespunzător la centralele mecanizării din cadrul Ministerului Agriculturii. Nu cunoaștem o asemenea instrucțiune și n-ă știm de ce s-a aplicat. Nimic nu știm, nu s-a văzut nici un fel de instrucțiune”. Directorii S.M.A.-urilor din județul Teleorman (Dan Gobi, Florin Teodor și alții) nu erau un discurs apăsător cît ar fi vorba de o indicație verbală a conducerii ministerului pe care, în cazul aplicării, sînt mai puțin de 70 a tractoriștilor și mai puțin de 30 la sută din tractoarele de la secție s-a recomandat să se păstreze fără intervenții. De la minister însă, se înfăptuie, și sînt, pentru toate tractoarele trebuind asigurați mecanizatori.

O nedumerire

Apoi, modul în care se aplică recomandările privind conservarea materialelor a tractoriștilor în vederea producției agricole vegetale lasă impresia că ei, mecanizatorii, ar avea o dispoziție mai mare chiar decît inginerii și din C.A.P., șefii de fermă, președinții și oricare dintre membrii cooperativei. Concret: în cazul îndeplinirii sarcinilor de plan, inginerii și cei penalizați cu 15 la sută din salariu lunar

— În alte secții de mecanizare aceste aspecte se află atît de puțin în sfera preocupărilor celor ce au răspundere la multe din aceste direcții. La multe dintre secțiile de mecanizare din județul Teleorman

— În alte secții de mecanizare aceste aspecte se află atît de puțin în sfera preocupărilor celor ce au răspundere la multe din aceste direcții. La multe dintre secțiile de mecanizare din județul Teleorman

INSOȚIND O BRIGADĂ A C.C. AL U.T.C.

Mă aflam în Alexandria cînd am primit un telefon de la Vișeu de Sus. Căci dintr-un colectiv de îndrumare al C.C. al U.T.C. m-ă întrebă: — N-ai putea veni cumva pînă aici? Am dat peste o șchele de extracție din oraș. O organizație mică, e drept, dar care țiar putea servi ca replică la cele întinse pînă acum. Mă mai îndemna și un alt motiv. Întîmsem destul de des, într-un loc sau altul din țară, și alte organizații cu același profil, compuse din salariați ai serviciilor tehnico-administrative care însă nu își justificau activitatea decît, cel mult, prin cîteva răspunsuri corecte la chemările comitetului U.T.C. pe întreprindere, fără să le adauge acestora și propriile lor idei și acțiuni.

INSOȚIND O BRIGADĂ A C.C. AL U.T.C.

— Și iată-mă în fata membrilor din biroul organizației U.T.C. de la T. A., patru fete și un singur băiat. Întreb dacă aceasta este proporția în interiorul întregului colectiv și mi se spune că da, sînt 16 fete și zece băieți în organizație. — Am deci, oricum, majoritatea absolută, adăugă, mai în urmă, în șerșor. AURELIA BALIAN, care care răspunde în birou toamă de muncă cu o fete. Ii consultăm, desigur, și pe bărbaii cînd trebuie să luăm o hotărîre, dar voia să înfăptuim o hotărîre numai consultîndu-i. Fiecare din ei depinde de cele din urmă. — Mi se oferea, de la un început, o pistă posibilă: dacă nu cumva în spațiile celor cîteva grîme se ascunde o realitate, dacă în simțul colectiv ce se voia unît nu existau de fapt două. Dar am reușit constînt de la această tentativă. Mă interesă o activitate în întregul ei și o organizație cu toți membrii săi. Am început, asadar, să depănam împreună firul acestei activități, să cercetăm resursele ei întîm. Și primul punct la care ne-am oprit a fost, așa cum se întîmplă de cele mai multe ori, munca voluntar-patriotică.

INSOȚIND O BRIGADĂ A C.C. AL U.T.C.

Mă aflam în Alexandria cînd am primit un telefon de la Vișeu de Sus. Căci dintr-un colectiv de îndrumare al C.C. al U.T.C. m-ă întrebă: — N-ai putea veni cumva pînă aici? Am dat peste o șchele de extracție din oraș. O organizație mică, e drept, dar care țiar putea servi ca replică la cele întinse pînă acum. Mă mai îndemna și un alt motiv. Întîmsem destul de des, într-un loc sau altul din țară, și alte organizații cu același profil, compuse din salariați ai serviciilor tehnico-administrative care însă nu își justificau activitatea decît, cel mult, prin cîteva răspunsuri corecte la chemările comitetului U.T.C. pe întreprindere, fără să le adauge acestora și propriile lor idei și acțiuni.

INSOȚIND O BRIGADĂ A C.C. AL U.T.C.

— Și iată-mă în fata membrilor din biroul organizației U.T.C. de la T. A., patru fete și un singur băiat. Întreb dacă aceasta este proporția în interiorul întregului colectiv și mi se spune că da, sînt 16 fete și zece băieți în organizație. — Am deci, oricum, majoritatea absolută, adăugă, mai în urmă, în șerșor. AURELIA BALIAN, care care răspunde în birou toamă de muncă cu o fete. Ii consultăm, desigur, și pe bărbaii cînd trebuie să luăm o hotărîre, dar voia să înfăptuim o hotărîre numai consultîndu-i. Fiecare din ei depinde de cele din urmă. — Mi se oferea, de la un început, o pistă posibilă: dacă nu cumva în spațiile celor cîteva grîme se ascunde o realitate, dacă în simțul colectiv ce se voia unît nu existau de fapt două. Dar am reușit constînt de la această tentativă. Mă interesă o activitate în întregul ei și o organizație cu toți membrii săi. Am început, asadar, să depănam împreună firul acestei activități, să cercetăm resursele ei întîm. Și primul punct la care ne-am oprit a fost, așa cum se întîmplă de cele mai multe ori, munca voluntar-patriotică.

INSOȚIND O BRIGADĂ A C.C. AL U.T.C.

Mă aflam în Alexandria cînd am primit un telefon de la Vișeu de Sus. Căci dintr-un colectiv de îndrumare al C.C. al U.T.C. m-ă întrebă: — N-ai putea veni cumva pînă aici? Am dat peste o șchele de extracție din oraș. O organizație mică, e drept, dar care țiar putea servi ca replică la cele întinse pînă acum. Mă mai îndemna și un alt motiv. Întîmsem destul de des, într-un loc sau altul din țară, și alte organizații cu același profil, compuse din salariați ai serviciilor tehnico-administrative care însă nu își justificau activitatea decît, cel mult, prin cîteva răspunsuri corecte la chemările comitetului U.T.C. pe întreprindere, fără să le adauge acestora și propriile lor idei și acțiuni.

INSOȚIND O BRIGADĂ A C.C. AL U.T.C.

— Și iată-mă în fata membrilor din biroul organizației U.T.C. de la T. A., patru fete și un singur băiat. Întreb dacă aceasta este proporția în interiorul întregului colectiv și mi se spune că da, sînt 16 fete și zece băieți în organizație. — Am deci, oricum, majoritatea absolută, adăugă, mai în urmă, în șerșor. AURELIA BALIAN, care care răspunde în birou toamă de muncă cu o fete. Ii consultăm, desigur, și pe bărbaii cînd trebuie să luăm o hotărîre, dar voia să înfăptuim o hotărîre numai consultîndu-i. Fiecare din ei depinde de cele din urmă. — Mi se oferea, de la un început, o pistă posibilă: dacă nu cumva în spațiile celor cîteva grîme se ascunde o realitate, dacă în simțul colectiv ce se voia unît nu existau de fapt două. Dar am reușit constînt de la această tentativă. Mă interesă o activitate în întregul ei și o organizație cu toți membrii săi. Am început, asadar, să depănam împreună firul acestei activități, să cercetăm resursele ei întîm. Și primul punct la care ne-am oprit a fost, așa cum se întîmplă de cele mai multe ori, munca voluntar-patriotică.

INSOȚIND O BRIGADĂ A C.C. AL U.T.C.

— cinci la sută pentru neluarea planului de către secția de mecanizare și zece la sută pentru nerealizarea recoltelor planificate de către cooperative, pe cînd mecanizatorul este penalizat cu 20 la sută din salariu — zece la sută pentru nerealizarea planului de către C.A.P. și zece la sută pentru nerealizarea planului ce i-a fost fixat. Aceste procente li s-a adăugat aici altele (însemnînd 25 la sută din salariu lunar) ce se opresc drept garanție a calității unor lucrări executate. Ca efect al cumulării lor, în lună martie și aprilie, de pildă, din ceea ce i se cuvenea unui mecanizator pentru munca sa, în mîna n-ău sînt dech 55 la sută. Această situație trebuie analizată cu atenție pentru că există riscul ca o măsură bună aplicată fără discernămint, să producă alt efect decît cel scontat. Chiar dacă sumele se restituie ulterior, cînd se socotesc îndeplinirea condițiilor de care depinde realizarea salariului la rîndul prevăzut, reținerile acestea acumulate i-a demobilizat pe mulți tractoriști, o bună parte dintre ei, așa cum am văzut, preferînd să caute de lucru în altă parte, să se recalifice. Sigur, mecanizatorul are răspunderi mari și are datorită să le îndeplinească, dar, la urma urmei, nu el este cel care cîntărește recolta, nu el este cel care hotărîște tehnica cîmp și cum să se aplice o lucrare agricolă sau alta, nu de el depinde dacă membrii cooperativei sînt acționari sau nu la timp cu apa sau pentru combaterea dînzătorilor. În sfîrșit, o parte din interlocoștii noștri Trăian Ilescu, Dan Gobi și Florin Teodor, directori de S.M.A. — propun

O ANALIZĂ MAI ATENTĂ A NIMELOR STABILITE

— și comunicate de către Centrala de mecanizare în vederea funcționării lor în funcție de realitate. Pentru că la stabilirea de pildă, a ceea ce este stabilită venind în vedere se va lua în calcul o treime de pe tractor. Or, în aceste condiții, calitatea e foarte slabă. De aceea, trebuie să se lucreze numai cu vînturi mici. Numai cît în loc de 25 de hectare semănată într-o zi să se realizeze 10 sau 15. Această situație se petrece la stăruirea deciziilor, la împingerea împingătorilor ca lucrare aparte, la griji. Pentru a-și îndeplini norma zilnică, fiecare mecanizator trebuie să lucreze cît puțin patru ore mai mult. De ce nu se realizează norme locale, cum prevăd instrucțiunile Ministerului Agriculturii? La această întrebare, din partea celor de la Direcția generală județeană a agriculturii Teleorman am înregistrat numai ridiculii din umeri.

O nedumerire

Apoi, modul în care se aplică recomandările privind conservarea materialelor a tractoriștilor în vederea producției agricole vegetale lasă impresia că ei, mecanizatorii, ar avea o dispoziție mai mare chiar decît inginerii și din C.A.P., șefii de fermă, președinții și oricare dintre membrii cooperativei. Concret: în cazul îndeplinirii sarcinilor de plan, inginerii și cei penalizați cu 15 la sută din salariu lunar

O nedumerire

Apoi, modul în care se aplică recomandările privind conservarea materialelor a tractoriștilor în vederea producției agricole vegetale lasă impresia că ei, mecanizatorii, ar avea o dispoziție mai mare chiar decît inginerii și din C.A.P., șefii de fermă, președinții și oricare dintre membrii cooperativei. Concret: în cazul îndeplinirii sarcinilor de plan, inginerii și cei penalizați cu 15 la sută din salariu lunar

A cunoaște — dar nu numai atît

Ne plimbam pe ulițele comunei de citeva ceasuri. Alături de mine, activistul comitetului județean U.T.C. Mă întrebă nu pentru a îndeplini o anumită uzanță de protocol, ci pentru că „răspunde” de comuna aceea, și cel mai în măsură să-mi dea relații. Acum, ajutorul său se dovedea într-adevăr util pentru orientarea mea nu numai pe străzile comunei, ci și în realitățile ei cotidiene. Am intrat, mai întîi, la sediul cooperativei agricole și se vedea bine că însoțitorul meu nu-i călca pentru prima dată pragul. Președintele ne-a înșirat aproape de la început neapărate pe care i le fac tinerii din cooperative; și tinerii pe care nu-i prea avea, fiindcă cei mai mulți cooperatori erau vîrstnici. Cei cu mai multă putere de muncă ocoleau, parcă intenționat, tocmai locurile unde era nevoie de puterea lor; cei care, de bine-de rău, nu puneau mina, o făceau cu lazi, intervale de zile absente; alții preferau să stea de pomana pe lingă casă și așa mai departe.

O nedumerire

Apoi, modul în care se aplică recomandările privind conservarea materialelor a tractoriștilor în vederea producției agricole vegetale lasă impresia că ei, mecanizatorii, ar avea o dispoziție mai mare chiar decît inginerii și din C.A.P., șefii de fermă, președinții și oricare dintre membrii cooperativei. Concret: în cazul îndeplinirii sarcinilor de plan, inginerii și cei penalizați cu 15 la sută din salariu lunar

O nedumerire

Apoi, modul în care se aplică recomandările privind conservarea materialelor a tractoriștilor în vederea producției agricole vegetale lasă impresia că ei, mecanizatorii, ar avea o dispoziție mai mare chiar decît inginerii și din C.A.P., șefii de fermă, președinții și oricare dintre membrii cooperativei. Concret: în cazul îndeplinirii sarcinilor de plan, inginerii și cei penalizați cu 15 la sută din salariu lunar

O nedumerire

Apoi, modul în care se aplică recomandările privind conservarea materialelor a tractoriștilor în vederea producției agricole vegetale lasă impresia că ei, mecanizatorii, ar avea o dispoziție mai mare chiar decît inginerii și din C.A.P., șefii de fermă, președinții și oricare dintre membrii cooperativei. Concret: în cazul îndeplinirii sarcinilor de plan, inginerii și cei penalizați cu 15 la sută din salariu lunar

— Ce ai mai pus la punct de la ultima mea vizită și pînă acum? — a întrebă activistul. Răspunsul a venit prompt, fără nici o ezitare: — Știi, cred că am rezolvat aproape toate sarcinile. Cotizația am strîns-o pînă la urmă; ne-a dat bătaie de cap, e drept, dar am reușit s-o strîngem. Adundările generale s-au ținut și ele. Numai la brigada a treia de cîmp n-am putut cu nici un chip. Fetele de acolo nu vin nici la muncă, dar la adunări. Programul de activitate, în schimb, l-am întocmit: utașii-11 activiștii l-au frumurt pînă cîm în grabă și a murmurat puțin cam distrat: „De, e bun. Poate e cam general, dar e tinerii pe care nu-i prea avea, fiindcă cei mai mulți cooperatori erau vîrstnici. Cei cu mai multă putere de muncă ocoleau, parcă intenționat, tocmai locurile unde era nevoie de puterea lor; cei care, de bine-de rău, nu puneau mina, o făceau cu lazi, intervale de zile absente; alții preferau să stea de pomana pe lingă casă și așa mai departe.

O nedumerire

Apoi, modul în care se aplică recomandările privind conservarea materialelor a tractoriștilor în vederea producției agricole vegetale lasă impresia că ei, mecanizatorii, ar avea o dispoziție mai mare chiar decît inginerii și din C.A.P., șefii de fermă, președinții și oricare dintre membrii cooperativei. Concret: în cazul îndeplinirii sarcinilor de plan, inginerii și cei penalizați cu 15 la sută din salariu lunar

O nedumerire

Apoi, modul în care se aplică recomandările privind conservarea materialelor a tractoriștilor în vederea producției agricole vegetale lasă impresia că ei, mecanizatorii, ar avea o dispoziție mai mare chiar decît inginerii și din C.A.P., șefii de fermă, președinții și oricare dintre membrii cooperativei. Concret: în cazul îndeplinirii sarcinilor de plan, inginerii și cei penalizați cu 15 la sută din salariu lunar

O nedumerire

Apoi, modul în care se aplică recomandările privind conservarea materialelor a tractoriștilor în vederea producției agricole vegetale lasă impresia că ei, mecanizatorii, ar avea o dispoziție mai mare chiar decît inginerii și din C.A.P., șefii de fermă, președinții și oricare dintre membrii cooperativei. Concret: în cazul îndeplinirii sarcinilor de plan, inginerii și cei penalizați cu 15 la sută din salariu lunar

INSOȚIND O BRIGADĂ A C.C. AL U.T.C.

Mă aflam în Alexandria cînd am primit un telefon de la Vișeu de Sus. Căci dintr-un colectiv de îndrumare al C.C. al U.T.C. m-ă întrebă: — N-ai putea veni cumva pînă aici? Am dat peste o șchele de extracție din oraș. O organizație mică, e

